

ΤΑΝ

ΤΕΥΧΟΣ 2

Ο ΥΠΕΡΚΟΣΜΙΟΣ

ΣΥΜΠΑΝ 1
ΕΙΔΙΚΗ
'ΑΠΟΒΟΛΗ

Ο ΜΠΟΜΠ ΟΥΡΛΙΑΞΕ ΣΑ ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΟΣ ΑΠ' ΤΟΝ ΠΟΝΟ.
 - ΕΠΙΑΞΕ ΤΟ ΠΟΔΙ ΜΟΥ! ΕΣΚΟΥΞΕ ΤΡΑΒΗΣΕ ΤΟΝ ΝΤΟΚ! ΜΟΥ ΤΟ-
 ΛΙΘΕ... οοχ.

ΜΗΝ ΚΑΝΕΙΣ ΕΤΣΙ! ΜΟΥΓΚΡΙΞΕ Ο ΝΤΟΝ ΘΥΜΟ ΜΕΝΟΣ! ΜΕ ΤΙΣ ΦΩΝΕΣ ΣΟΥ Θ' ΑΚΟΥΣΤΟΥΜΕ 50 ΜΙΛΙΑ ΜΑΡΥΑ! ΠΕΡΙΜΕΝΕ ΘΑ ΣΕ ΒΟΗΘΗΣΕ - ΚΑΛΑ ΝΤΟΚ! ΚΑΛΑ! ΜΑ ΚΑΝΕ ΓΡΗΓΟΡΑ! ΔΕΚ ΜΠΟΡΕ ΑΛΛΟ. ΑΡΓΑ Ο ΝΤΟΚ ΚΥΛΗΣΕ ΤΟ ΒΡΑΧΟ...

ΤΟ ΠΟΔΙ ΤΟΥ ΝΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΗΚΕ ΑΛΛΑ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΚΥΛΗΜΑ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ ΑΠΟ ΠΛΑΝΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΡΙΨΕ ΤΕΛΕΙΩΣ ΤΟ ΚΟΚΚΑΡΟ

Ο ΝΤΟΝ ΤΟΝ ΦΟΡΤΩΘΗΚΕ ΣΤΟΝ ΣΜΟ ΤΟΥ...
 - ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΕ ΠΑΩ ΜΑΚΡΥΑ ΑΠ' ΕΔΩ ΤΟΥ ΕΙΠΕ ΣΙΓΟΥΡΑ ΑΚΟΥΣΑΝ ΤΙΣ ΦΩΝΕΣ ΣΟΥ ΚΙ ΑΜΑΡΗΣ ΒΡΟΥΝ ΟΑ ΜΑΣ ΠΑΡΟΥΝ ΤΟ ΧΡΥΣ ΑΦΙ.

“ΣΥΜΠΑΝ Ι”

Ειδική 'Αποστολή

Πολλοί τεχνητοί δορυφόροι πέταξαν γύρω από τη Γη. Οί δυο μεγάλες δυνάμεις συναγωνίσθηκαν με κείμα στην κατασκευή τους. Τώρα όμως έφτασε πιά ο καιρός που ή πρώτη ρουκέτα με πλήρωμα ανθρώπους θα διαβή τα σύνορα του 'Απείρου για να φτάση πρώτη σ' έναν άλλον πλανήτη. Σ' αυτή τη φοβερή πάλη που γίνεται για την τιμή του ποιού θα είναι οί πρώτοι Δικαστημοπέροι του κόσμου, ο εκπληκτικός ΤΑΝ παίζει έναν από τους κυριώτερους ρόλους.

ΤΟ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΠΟΛΥ τυχεροί είμαστε να βρούμε άμέσως ταξι σ' αυτή την έρημιά, είπε ο Τζόε Μάρτιν, καθώς έβγαινε μαζί με τους δύο νεαρούς φίλους του, τον Τάν και τον άραπακκο Τζίπου από τό πεδίο δοκιμών της πρώτης διαπλανητικής ρουκέτας «Σύμπαν Ι».

—Κοιός Θεός μαύρων, έκουσε προσευχές μικρού Τζίπου! φώναξε ο τελευταίος αυτός με χαρά. Τώρα, Μάσα, σίγουρα προλάβεις γεύμα.

Και γυρνώντας στο αυτί του

σωφέρ πού ὀδηγοῦσε μὲ μέτρια ταχύτητα ξεφώνησε μ' ὄλη του τὴ δύναμι:

—Γρήγορα, Μάσα σωφέρ! Γρήγορα, ἀεροδρόμιο! Ἄν ἀεροπλάνο πετάξεις χωρὶς Τζίπου, μαζί πετάξεις καὶ γεῦμα!

Ὁ σωφέρ πάτησε περισσότερο γκάζι καὶ τὸ ἀμάξι ἀνοίξε ταχύτητα. Ὁ Τάν καὶ ὁ Τζόε ἔμεναν ἀμίλητοι στὸ πίσω κάθισμα. Ἦταν καὶ οἱ δύο θυθισμένοι στὶς σκέψεις τους. Μὰ ἐνῶ ὁ Τζόε συλλογιζόταν μόνο τὸ γεμάτο μυστήριο πρόβλημα τοῦ παιδιοῦ πού καθόταν πλάι του, στὰ μάτια τοῦ Τάν ὑπῆρχε κάτι ἐντελῶς διαφορετικὸ. Κάτι σὺν σικιά ἀνησυχίας. Μιά μάσκα ἀγωνίας σκέπαζε τὰ χαρακτηριστικά τοῦ προσώπου του. Ὁ Τζόε τὸ παρατήρησε μὰ δὲν εἶπε τίποτα. Δίσταζε νὰ κάνῃ ἐρωτήσεις σ' ἐκεῖνο τὸ παράξενο ἀγόρι γιατί πολὺς ἀθῶες ἐκ πρώτης ὄψεως ἐρωτήσεις τὸ πείραζαν καὶ τὸ στενοχωροῦσαν.

—Θοῖρῶ πὼς ἤρθαμε ἀπὸ ἄλλων δρόμο, εἶπε ξαφνικά στὸν σωφέρ παρατηρώντας πὼς εἶχαν ἀφήσει πίσω τους τὴν κεντρικὴ λεωφόρο κι' ἔτρεχαν σ' ἓνα στενότερο δρόμο ἀνάμεσα στὰ χωράφια.

—Νοί, ἀπάντησε κακόκεφα αὐτὸς ξυνίζοντας τὰ μούτρα του. Αὐτὸς ὁ μαῦρος σατανὰς πού κάθεται στὸ πλάι μου μὲ μούρλανε νὰ κάνω γρήγορα γιὰ νὰ μὴ χάσῃ τὸ γεῦμα! Λοιπὸν γι' αὐτὸ ἔκοψα δρόμο.

Ἄπὸ δῶ θὰ φτάσουμε συντομώτερα στὸ ἀεροδρόμιο.

Ὁ Τζόε γέλασε. Μετὰ γύρισε πάλι στὴν κουβέντα του μὲ τὸν Τάν. Καθὼς ὁμως ἀντίκρισε τὸ πρόσωπο τοῦ παιδιοῦ δὲν μπόρεσε νὰ μὴ νοιώσῃ ἓνα ρίγος ἀνησυχίας. Ἡ ἀγωνία εἶχε τόσο κυριαρχήσει στὰ χαρακτηριστικά του, πού οἱ φλέβες του εἶχαν ἀρχίσει νὰ ζωγραφίζονται ἀνάγλυφες πῶνῶ στὸ δῆγμα τοῦ λαιμοῦ του. Τὰ μάτια του ἦταν κορφωμένα σπὸ κενό. Σὰν νὰ μὴν ἔβλεπαν τίποτα.

Ὁ πράκτωρ τῆς "Εφ-Μπι" Ἄι προσπάθησε νὰ τοῦ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον μὲ τὴ συζήτησι.

—Κι' ἡ μνηστὴ μου, εἶπε, ἡ Νιόβια δηλαδή, οὔτε αὐτὴ ἔχει συγγενολόγια καὶ τέτοιες φασαρίες. Ἐξ ἄλλου ἂν ἦταν ἔτσι δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἀνήκῃ στὴν Ὑπηρεσία. Μένει μόνη της μὲ τὴν πρώτη της ἐξαδέλφη τὴ Ρένα. Ἡ τελευταία αὐτὴ εἶναι ξένη. Ἐχει ἔρθει ἐδῶ καὶ λίγους μῆνες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ πιθανὸν νὰ ξαναφύγῃ γρήγορα ὁπότε θὰ μείνῃ πάλι ἐντελῶς μόνη της. Πάντως κι' αὐτὴ εἶναι πολὺ καλὴ κι' εὐχάριστη γιὰ παρθεά. Θὰ σοῦ ἀρέσῃ πολὺ νὰ κουβεντιάξῃς μαζί της. Εἶναι μορφωμένη καὶ παίζει ὑπέροχα πιάνο.

—ᾠ, Μάσα! ξεφώνισε μὲ ἐνθουσιασμὸ ὁ Τζίπου πού ἀκουμπισμένος μὲ τοὺς ἀγκῶνες του στὴ ράχι τοῦ καθίσμα

τός του δὲν εἶχε χάσει λέξι ἀπὸ τῆ συζήτησι.

—Τζίπυ τρελλαίνεσαι γιὰ μουσική! Μὴς Ρένα πατάει μὲ δάχτυλα ἄσπρα — μαύρα κόκκαλα, νόπες πολλές, πολλὸ ἀραιές νότες! Τζίπυ καυμέι-ος ξελιγώνεται πολυθρόνα. Μέλη του παραλύουν! Τζίπυ καὶ γεῦμα ξεχνάει γιὰ νότες, ὅταν μὴς Ρένα πατάει μὲ δάχτυλα ἄσπρα—μαύρα κόκκαλα!

Ὁ Τζόε Μάρτιν κύτταξε μὲ ἀληθινὸ θαυμασμὸ τὸν διαθολεμένο μαῦρο. Δὲν εἶχε φαντασθεῖ πὼς μπορεῖ νὰ ἦταν τόσο φιλόμομος ὥστε νὰ ξεχνῆ καὶ τὸ φαί ἀκόμα.

Ὁ Τὸν ὅμως δὲν πρόσεχε καθόλου στὰ λόγια τοῦ ἀρπακτοῦ καὶ ἦταν ζήτημα ἂν τὰ εἶχε ἀκούσει κιόλας. Οἱ φλέβες του διαγράφονταν τώρα μελανές ἀπὸ τὸ φούσκωμα πάνω στὸ λαιμὸ του. Τὰ μάτια του εἶχαν πεταχτεῖ ἔξω ἀπὸ τὶς κόγχες τους καὶ γιὰ λιζαν ἀλλόκοτα. Οἱ γροθιές του ἦταν σφιγμένες καὶ τὰ μέλη του ἔτρεμαν δυνατὰ σὺν νὰ εἶχε 42 πυρετό.

Σαφικὰ γαλίνεψε ἀπὸτομα. Μόνον μὴ ἀνησυχία ἔμεινε στὸ βλέμμα του. Οἱ μελανές φλέβες ἐξαφανίστηκαν κάτω ἀπὸ τὸ δέριμα τοῦ λαιμοῦ του. Γύρισε καὶ ἄρπαξε τὸ χέρι τοῦ Τζόε, μουσικὰ κάτω ἀπὸ τὸ κάθισμα.

Ὁ πράκτωρ τῆς "Εφ Μπι "Αἰ ἔτομάστηκε νὰ τὸν ρωτήσῃ τί συμβαίνει, μὰ ἐκεῖνος τοῦ ἔκανε ἕνα ἀδιόρατο νόημα νὰ σωπάσῃ. "Υστερα ἔσκυ-

ψε ἔξω ἀπὸ τὸ ἀντικρινὸ παράθυρο, τόχα πὼς ἤθελε νὰ κυττάξῃ ἀπ' ἔξω τὸ τοπεῖο. Περνώντας ὅμως τὸ στόμα του διπλα στὸ αὐτὸ τοῦ Τζόε, καθὼς ἔσκυθε, τοῦ ψιθύρισε γρήγορα, τόσο σιγὰ πὺ δὲν ἀκούστηκε καθόλου ἀνάμεσα στὸν ἐλαφρὸ θόμβο τῆς μηχανῆς τοῦ ἀμαξιτοῦ:

—Ὁ σωφὲρ αὐτοῦ τοῦ ταξὶ εἶναι ἐχθρὸς μας! Στὴ σκέψι του ὑπόσχει ὁ θάνατος μᾶς Μᾶς ὀδηγεῖ σὲ παγίδα!

Ξαναγύρισε στὴ θέσι του καὶ ἀκούμπησε τὴν πλάτη του στὸ μαλακὸ καὶ ἀνοιπαυτικὸ κάθισμα. Τώρα δὲν ἦταν πιά ἀνήσυχος. Ἡ ἀγωνία εἶχε χαθεῖ ἀπὸ τὸ πρόσωπὸ του.

Ο ΤΖΟΕ ΜΑΡΤΙΝ ἔμεινε γιὰ μιὰ στιγμή ἀκίνητος σὺν μαρμαρωμένο νοσ. Στὰ τόσα ἐρωτηματικὰ πὺ ὑπῆρχαν μέσα στὸ μυαλό του, μέσα σὲ μιὰ στιγμή προστέθηκε ἀκόμα ἕνα, τὸ πιὸ μεγάλο ἴσως ἀπ' ὅλα τὰ προηγούμενα. Καὶ ὅμως ὁ δαιμόνιος πράκτωρ τῆς "Εφ — Μπι — "Αἰ δὲν κάθησε νὰ τὸ συλλογισθῇ. πολλὴ ὥρα. Ἦταν ἀπόλυτα συγχρονισμένος ἀτυνομικὸς καὶ προτιμᾶσε τὴ δράσι παρὰ τὴ σκέψι, γιὰ τὶς δύσκολες στιγμές..

Εἶχε πεισθεῖ γιὰ τὶς ὑπεράνθρωπες ἱκανότητες τοῦ παιδιοῦ πὺ καθόταν πλάι του.

Μ' ὄλο πού δὲν μπορούσε νὰ ὑποθέσῃ πῶς ἦταν δυνατὸν ὁ Τάν νὰ ἤξερε ὅτι ὁ σωφὲρ εἶχε κάτι κακὸ στὸ νοῦ του ἐναντίον τους, ὥστόσο δὲν ἀμφέβαλλε οὔτε στιγμή γιὰ τὴν ἐνοχὴ τοῦ τελευταίου αὐτοῦ. Τὰ μάτια του στριφογύρισαν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ μὲ καταπληκτικὴ γρηγοράδα. Τώρα πού πρόσεχε καλύτερα σιγού ρεῦτηκε πῶς ὁ δρόμος πού ἀκολουθοῦσαν δὲν μπορούσε νὰ ὀδηγῆι στὸ ἀεροδρόμιο. Τάβαλε μὲ τον ἑαυτοῦ του πού εἶχε φανεῖ τόσο ἀφελὴς ὥστε νὰ πιστέψῃ μὲ τὴν πρώτη τὰ λόγια τοῦ σωφὲρ ὅτι ἔκοιζε δρόμο ἀπὸ κεῖ πού τοὺς ὀδηγοῦσε. "Ἄν εἶχε προσπαθῆσει νὰ προσανατολισθῆι, θὰ ἔβλεπε ἀμέσως πῶς μὲν θάλα μπουρβούσαν νὰ κάνουν ἀπὸ τὸ σημεῖο πού εἶχε στρίψει τὸ ἀμάξι, ἀφοῦ ἡ κεντρικὴ λεωφόρος ὀδηγοῦσε σχεδὸν σὲ εὐθεία γραμμὴ πρὸς τὸ ἀεροδρόμιο.

Τὰ μάτια τοῦ Τζόε Μάστιν κούτταξαν ἄλλῃ μὲν φιαρὰ μὲ ἀνυπόκριτο θαυμασμὸ τὸ ἀγῶρι πού καθόταν δίπλα του καὶ πού ἡ φυσιογνωμία του ἦταν τόσο ἐντελῶς ἤρεμῃ. Ταυτοχρόνα τὸ χέρι του γλύστρησε στὴν τσέπη πού εἶχε τὸ πιστόλι του καὶ χούφτωσε τὴ λαθὴ του.

Τὴν ἴδια ἐκείνη στιγμὴ ὁ διαβολεμένος Τζέιπυ ξεφώνεζε ἢ μᾶλλον εὐρλιάζε μὲσα στὸ αὐτί τοῦ σωφὲρ:

— Τρέξε, Μάσα σωφρ! Νυχτώσης ἔτσι ἀεροδρόμιο δὲν ἔχεις φτάσει ἀκόμη.

— Σκάσε, μαῦρε τοῦ διαβό-

λου! ἔσκουξε ὁ ὀδηγὸς καὶ βούλωσε τὸ αὐτί του μὲ τὸ δεξί του χέρι. Θὰ μὲ ξεκουφά νῃς!

Αὐτὴ τὴ φορά ὁ Τζόε Μάστιν πρόσεξε κάτι πού τὸ εἶχε πρῶτος εἶδε καὶ τὴν πρώτη φορά πού τοῦ εἶχε μιλῆσει ὁ σωφὲρ μὰ δὲν εἶχε δώσει μεγάλη σημασία. Ἡ προφορά τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου δὲν ἦταν καθαρὴ ἀμερικάνικη. Φαινόταν ξένος, μὰ ὁ Τζόε δὲν θὰ μπορούσε νὰ προσδιορίσῃ μὲ ἀκρίβεια τὴν προέλευσί του.

Οὔτε καὶ κάθισε νὰ τὸ σκεφθῆι ἄλλως τὸ πολύ. Εἶχε καιρὸ νὰ μάθῃ πολλὰ ἀπ' αὐτόν. Γιὰ τὴν ὥρα ἐκεῖνο πού εἶχε σημασία ἦταν νὰ τὸν σταματήσῃ πρὶν φτάσῃ ἐκεῖ πού ἤθελε νὰ τοὺς πάη ὅποτε ὁ κίνδυνος θὰ ἦταν ἴσως μεγάλος.

Τράβηξε μὲ ἀσύλληπτη γρηγοράδα τὸ πιστόλι του καὶ κόλλησε τὴν κάννη του στὸ σθῆρο τοῦ ὀδηγοῦ.

— Σβῦσε τὴ μηχανὴ καὶ στάσου ἀμέσως! Διέταξε μὲ ψυχρὴ καὶ κρῦα φωνὴ σὰν ἀτσάλι.

Ὁ σωφὲρ ἔκανε σὰν παγιδευμένο θηρίο. Τὰ μάτια του γούρλωσαν ἀπὸ ξαφνικὸ τρόμο καὶ ἔπαυσαν τρολλὰ πέρα δῶθε.

Τὸ σπτοκίνητο περνοῦσε μιά ἀπότομη στρίψῃ στὴν πλαγιὰ ἐνὸς λόφου. Ἀριστερὰ τους ἦταν ὁ λόφος καὶ δεξιὰ ἕνα ἀπότομος γκραιὸς κομμὰ ἀκαριὰ μέτρα ψηλὸς πρὸς κατέληγε σὲ πελώριου δγκόλιθους.

Μέσα σέ δέκατα του δευτερολέπτου ο οδηγός του ταξί έκανε κάτι που κανείς δέν τό περίμενε. Χωρίς νά σταματήσει καθόλου τήν ταχύτητά του, έκοψε τό τιμόνι όλο δεξιά. Τό άμάξι σαν βολίδα διευθύνθηκε πρós τόν γκρεμό. 'Ο άνάτοός τους γιά μιá στιγμή φάνηκε σίγουρος. 'Ο μικρός Τζέπου τσίριξε μιá φοβερή στριγγιά και οι μπαλλίες πού είχε αντί γιά μάτια άνοιξαν πελώριες από τόν τρόμο.

Μά ο Τζέε δέν είχε άδικα άποκτήσει τόν τίτλο του πρώτου πρσίكتورς τής "Εφ-Μπί-Αϊ. Μέσα σέ άπειροελάχιστο χρονικό διάστημα άντελήφθη τήν άπελπισμένη άπόπειρα του σωφέρ. Τή στιγμή πού τό αυτοκίνητο είχε φτάσει στην άκρη τής διαφύλου και δέν άπόμεναν παρά δυό-τρία μέτρα πετρώδους έδάφους μέχρι τό χείλος του γκρεμού, πιασάτσε τό πιστόλι και ήρπαξε τό τιμόνι του ταξί από τά χέρια του σωφέρ. 'Ο τελευταίος αυτός προσπάτησε νά συγκρατήσει γιά μισό δευτερόλεπτο ακόμα τήν ίδια πορεία μά στάθηκε άδύνατον. 'Η δύναμις του Τζέε ήταν τρομερή. Τό τιμόνι, οδηγούμενο από τό χέρι του πήρε μιá ολόκληρη στραφή άοιστερά. Τό αυτοκίνητο καθάλλησε τις πέτρες του έδάφους και χοροπήδησε σαν άφηγιασμένο άιλογο στο χείλος του γκρεμού. Γιά μερικά δευτερόλεπτα άκινόηθησε σαν μαγνητισμένο τή γρομμή του γκρεμού λέε

κι' ήταν κάποιος παράτολμος άκροβάτης πού παίζε με τόν θάνατο. Μετά άπόταμα έστριψε πρós τά άριστερά. Σάν βολίδα ήρμησε πρós τή μεριά του λάφου.

'Ο Τζέε Μόρτιν όπως ήταν στο πίσω μέρος δέν μπόρασε νά πατήσει τό φρένο. Τό άμάξι έπεσε με όλη του τή φόρα πάνω στα βράχια. Τό χτύπημα ήταν τραμερό. Σάν λαβωμένος γίγαντας τό αυτοκίνητο σηκώθηκε όλόρθο στις πι-

—Νά πας εκεί μαζί με τόν Τζέπου!

σινές του ρόδες και μετά έπε σε πρὸς τὰ πίσω μέσα σ' ἔνα πελώριο σύννεφο ἀπὸ σκόνης και καπνούς. Οἱ λαμαρίνες του σχίσθησαν σάν χαρτιά ἢ βούλιαξαν ἀπελπιστικά.

Ὁ ὀδηγός και ὁ Τζίτσου πού κάθονταν στὸ μπραστινὸ κάθισμα χτύπησαν περισσότερο ἀπὸ ὄλους τοὺς ἄλλους και ἔμειναν ἀκίνητοι χάνοντας τίς ἀισθήσεις τους.

Ὁ Τζός και ὁ Τάν μ' ὄλο πού χτύπησαν κ' αὐτοὶ δὲν ἔπαθαν σ' αὐτὸ τίποτα.

Ὁ πράκτωρ τῆς "Εφ-Μπι-Αϊ βλέποντας τὸν καπνὸ πού ἔβγαине ἀπὸ τὴ σπασμένη μηχανή, γλώμιασε.

—Γρήγορα! φώναξε στὸν Τάν πού προσπαθοῦσε νὰ βγῆ ἀπὸ τὰ συντρίμια. Πρέπει νὰ τοὺς τραθῆξουμε ἔξω πρὶν πάρη φωτιά. Τὸ αὐτοκίνητο θὰ ἔκραγῆ.

Ὁ Τάν δὲν ἤθελε και δεύτερη κουθέντα γιὰ νὰ κἀνῆ ἔκείνο πού τοῦ ἔλεγε. Ἡ φωτιά δὲν περιμένε. Οἱ πρῶτες γλῶσσες τῆς πετάχθησαν κιὸ λας μπροστὰ ἀπὸ τὴ μηχανή και ὅταν θάφταναν στὸ ντεπὸ ζιτο τῆς βενζίνης θάφτανε μαζί και τὸ τέλος.

—Πιάσε ἐσὺ τὸν Τζίτσου πού εἶναι ἑλαφρύτερος! εἶπε ὁ Τζός στὸν νεαρὸ φίλο του. Ἐγὼ θὰ προσπαθῶ νὰ βγάλω τὸν ὀδηγό.

Ὁ Τάν δὲν εἶπε τίποτα. Μὲ ἀοκατὴ δυσκολία κατὰφερε ν' ἀνοίξῃ τὴ σαραβαλλιασμένη πόρτα και νὰ βγῆ ἔξω τὴν ἴδια στιγμή πού κ' ὁ Τζός ἔβγαине ἀπὸ τὴ δική του με-

“ΤΑΝ,, τεῦχος 3

ΤΡΟΜΟΣ

ἀπ' τὸν πλανήτη

ΝΟΒΑ!

ριά. Εὐτυχῶς οἱ μπροστινές πόρτες τοῦ αὐτοκινήτου εἶχαν ἀποσπασθῆ ἀπὸ τίς θέσεις τους μὲ τὴ σύγκρουσι και ἔτσι ἢ δουλειὰ γινέταν εὐκολότερη. Ὁ Τάν φορτώθη κε τὸν μικρὸ ἀραπάκο πού τὸ σῶμα του ἦταν πεσιμένο ἀνάσκελα πρὸς τὸ μέρος τῆς πόρτας. Ὁ Τζός τραθῆξε ἀπὸ τὸ χέρι τὸν ὀδηγό. Ὁ τελευταῖος ὅμως αὐτός ἦταν γερά σκαλωμένος στὸ τιμόνι πού εἶχε λυγίσει και ἦταν πολὺ δύσκολο νὰ βγῆ.

Οἱ φλόγες στὸ μεταξὺ ἀρχισαν νὰ γιγαντώνονται.

—Φύγε, Τάν! φώναξε ὁ Τζός μὲ ἀγωνία. Πήγαινε ὀμο μακρύτερα μπουρεῖς μέχρι πού νὰ γίνῃ ἡ ἔκρηξις.

Ὁ Τάν γύρισε και κύτταξε τὸν ἀστυνομικὸ και στὰ μάτια του καθρεφτίστηκε ὁ θαυμασμός.

—Κι' ἐσεῖς; μουρμούρισε. (Δὲν ἀξίζει) νὰ δ' ἀκινδυνεύσετε τὴ ζωὴ σας γιὰ ἓναν ἄνθρωπο πού σας ὀδηγοῦσε σὲ μιὰ θανάσιμη παγίδα!

Ὁ Τζός μ' ὄλη τὴ θιασύνῃ του ἀναίσθηκωσε γιὰ μιὰ στιγ-

μή τὰ μάτια του καί κύταξε περίεργα τὸ παιδί.

—Ὁ ἄνθρωπος, εἶπε γρήγορα, δὲν ἔχει δικαίωμα ν' ἀφήσῃ κάποιον συνάνθρωπό του νὰ πεθάνῃ, ὅτι κι' ἂν εἶναι αὐτός. Στὰ τελευταῖα ἐπιπτώσεως ἐδῶ μᾶς εἶναι καὶ χρέησιμος! "Ἄν πεθάνῃ δὲν θὰ μπορέσωμε νὰ μάθουμε τίποτα γι' αὐτόν. "Ἄν τὸν γλυτώσω θάῃ νὰ μᾶς πῆ πολλά πράγματα ποὺ θὰ εἶναι πάρα πολὺ ἐνδιαφέροντα.

Ὁ Τάν δὲν μίλησε ἄλλο. Μὴ τὸν ἀναίσθητο Τζίπου στὸν ὄμο του ἔτρεξε πρὸς τὰ θράχια. Μὰ δὲν πῆγε μακριὰ. Ἄφησε τὸν ἀραπάκο πίσω ἀπὸ ἓνα δῶλο, μεγάλο θράχιο, ἔτσι ποὺ καὶ νὰ γινόταν ἡ ἔκρηξις νὰ μὴ κινδύνευε ἀπ' αὐτὴν καὶ ὥρμησε πάλι τρέχοντας πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖ ὅπου ὁ Τζόε προσπάθεισε νὰ τραβήξῃ τὸ σῶμα τοῦ σωφὲρ ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ χαλάσματα τοῦ ἀμαξιοῦ.

Οἱ φλόγες χοροπηδοῦσαν μανιασμένες μπροστὰ στὴ μὴ χανή. Ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή κινδύνευε νὰ τιναχθῆ ὁ τὸν ἀέρα παρασέρνοντας στὸν θάνατό τὸν ὁδηγὸ καὶ μαζί καὶ τὸν γενναῖο πράκτορα τῆς "Εφ Μπι "Αϊ.

Ὁ Τζόε Μάρτιν ἀντελήφθη τὸν Τάν ὅταν εἶχε πιά φτάσει πολὺ κοντὰ του. Τὰ μάτια τοῦ ἀνδρὸς σκοτείνιασαν καὶ ἡ πὸ τριμερῆ ἀνησυχία ἔλωμψε μέσα σ' αὐτά.

—Γιατί ξαναγύρισες; φώναξε μὲ ἀγωνία, Σοὺ εἶπα νὰ

πᾶς τὸν Τζίπου ὅσο γινόταν μακρύτερα!

—Τὸν ἄφησα πίσω ἀπὸ τὸν θράχιο! ἀπάντησε ὁ Τάν. Δὲν κινδυνεύει ἀπὸ τὴν ἔκρηξι. Πρέπει νὰ σᾶς βοηθήσω νὰ θγάλωμε αὐτόν ἐδῶ ἀπὸ κεῖ μέσα. Τὸ ἀμάξι ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή θὰ τιναχθῆ στὸν ἄερα!

—Νὰ πᾶς ἐκεῖ πίσω μαζί μὲ τὸν Τζίπου! φώναξε θυμωμένος ὁ Τζόε. Τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ ἀκούν τοὺς μεγαλυτέρους τους!

Ὁ Τάν δὲν ὑπάκουσε. Σὺν νὰ μὴν εἶχε ἀκούσει καθόλου τὰ λόγια τοῦ Τζόε, πῆρε μιὰ θουτιά καὶ χάθηκε μέσα στὸ φλεγόμενο αὐτοκίνητο, δίπλα στὸ ἀναίσθητο σῶμα τοῦ ὁδηγοῦ.

—Ἦνάνι! ξεφώνισε ὁ Τζόε. Τραβήξτε! ἔξω! θὰ καίς ζωντανός.

Ὁ Τάν χάθηκε κάτω ἀπὸ τιμόνι καὶ στηρίζοντας τὰ χέρια του στὴ βάσι του, ἄρχισε νὰ τὸ σπρώχνῃ πρὸς τὰ πάνω. Σιγά-σιγά τὸ σίδερο ἄρχισε νὰ ἰσώνῃ. Στὸ πρόσωπο τοῦ παιδιοῦ ἀνάβλυσαν χοντρές στάλες ἰδρώτα ἀπὸ τὴν τρομερῆ προσπάθεια ποὺ κατέβαλε.

Ὁ Τζόε Μάρτιν κατάλαβε πὸς τὸ καλύτερο ποὺ εἶχε νὰ κῆνῃ γιὰ τὴν σωτηρία καὶ τῶν δύο τους ἦταν νὰ προσπαθῆσαι νὰ τραβήξῃ ἔξω ὅσο γινόταν γρηγορότερα τὸ σῶμα τοῦ σωφ. "Ἀραξε τὰ πόδια τοῦ ἀναίσθητου ἀνδρὸς που καὶ τὸν τραβήξε μὲ δλη του τὴ δύναμι, Τὸ σίδερο τοῦ

τιμωριοῦ δὲν ἔσφιγγε πιά τὸ κορμί του ὅπως πρὶν. Σύρθηκε σιγά στὴν ἀρχή καὶ μετὰ ἐλευθερώθηκε τελείως. Μὲ μιὰ ἀκόμα προσπάθεια ὁ Τζόε τὸν τράθηξε ὀλόκληρον ἔξω.

Ἡ φωτιά τριζοβολοῦσε ἀπειλητικά, σὰν ἐρεθισμένη κι' αὐτὴ μὲ τὴν τόλμη τῶν ἀνθρώπων ποὺ τὴν ἀφηγοῦσαν. Εἶχε ἀρχίσει νὰ λυώνη καὶ τίς λαμαρίνες.

Ὁ Τὸν πετάχτηκε ἔξω καὶ εἶχε ἀρχίσει νὰ τρέχη πρὸς τὰ θράξια τὴν ἴδια ἴσρα ποὺ ὁ Τζόε εἶχε φορτώθῃ στὸν ὠ-

«ΤΑΝ» τεῦχος 4
S.O.S. ἡ Γῆ
ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ

μο του τὸ κορμί τοῦ ἀναίσθητου σωφέρ.

Δὲν εἶχαν προλάβει νὰ κάνουν παρὰ ἐλάχιστα θήματα ἕνας δυνατὸς κρότος ἀκούστηκε πίσω τους. Ἡ φωτιά εἶχε φτάσει στὸ ρεζερβουάρ ποὺ εἶχε ἔκραγε. Κομματάκια σίδερα καὶ γλῶσσες φωτιᾶς τινάχτηκαν γύρω τους καὶ πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους.

—Πέσε κάτω! Ἐσφώτισε ὁ Τζόε καὶ τὴν ἴδια στιγμή ἔπεσε κι' αὐτὸς μπρούμυτα στὴ γῆ, μαζὶ μὲ τὸ ζωντανὸ φορτίο του.

Ὁ Τὸν μὲν προλάβει νὰ ὑπακούσῃ. Μιὰ τρομερὴ ἔκ-

ρηξι ἔγινε πίσω τους. Σὰν στοιχειωμένο τὸ ἀμάξι τινάχτηκε στὸν ἀέρα. Μεγάλα κομμάτια λαμαρίνας σφύριξαν πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν δυὸ συντρόφων ποὺ εἶχαν γιὰ δέκατα τοῦ δευτερολέπτου προλάβει νὰ πέσουν στὴ γῆ. Μαζὶ μ' αὐτὲς κι' ἡ θενζίνη τοῦ κιαζανιοῦ ποὺ εἶχε σκάσει τινάχτηκε φλεγόμενη καὶ ἔπεσε πάνω τους. Γὰ ρούχα τους ἀρπάζαν μονομιᾶς φωτιά.

—Κυλῆσου κάτω! φώναξε πάλι ὁ Τζόε. Μόνον ἔτσι θὰ σῶσης τὴ φωτιά.

Ἦταν περιττὴ ἡ σύσταση γιατί τὸ καταπληκτικὸ ἀγῶρι εἶχε ἐφαρμόσει κιόλας ὅτι τοῦ εἶχε πει ὁ πράκτωρ τῆς "Ἐφ Μπι "Αἰ. Κι' οἱ δυὸ μαζὶ κύλησαν τὰ κορμιά τους σὰν βαρελάκια κάτω στὴ γῆ. Οἱ φλόγες ἔσθυσαν καὶ μόνον οἱ καρποὶ συνέχισαν νὰ θγαίνουν ἀπὸ τὰ θρεγμένα μὲ θενζίνη ρούχα τους. Ὁ Τζόε, μὲν ἔσθυσε τὴ φωτιά ποὺ ἔκαιγε πάνω του ὀρμησε νὰ σώσῃ καὶ τὸν ὀδηγῶ, ποὺ ἀναίσθητος ὅπως ἦταν διὲν ἔκανε κομμάτια προσπάθεια νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν φλόγα ποὺ ὄλοένα θείριεσαν στὰ ρούχα του. Ἐπεσε πάνω του καὶ θγαζόντας μὲ ἐκπληκτικὴ γρηγορόδα τὸ σακκάκι του σκέπασε τὸ φλεγόμενο σῶμα. Οἱ φλόγες ἔσθυσαν ἀμέσως.

Ὁ Τὸν εἶχε φτάσει κιόλας δίπλα τους, μὰ ἡ βοήθειά του ἦταν πιά περιττὴ. Ὁ Τζόε Μάρτιν σήκωσε τὸ κε-

φάλι του και τῷ χαμογέλασε.

—'Από τρίχα γλυτώσαμε, φιλαράκο μου! εἶπε μὲ κέφι. Κι' ἂν θές νὰ ξέρης και τὸ ἄλλο σὲ συγχωρῶ πὺ δὲν ὑπῆκουσες στὴ διαταγὴ μου! "Ἄν δὲν τὸ εἶχες κάνει, τώρα θὰ βρισκόμουν παρέα μὲ τοὺς ἀγγέλους!

Τὸ γελαστὸ πρόσωπο τοῦ πράκτορος τῆς "Ἐφ Μπί "Αἶ ἔγινε σοβαρὸ σὲ μιὰ στιγμή και χλώμιασε, θλέποντας γιὰ πρώτη φορὰ προσκετικὰ τὸν συνομιλητὴ του.

Ὁ Τάν εἶχε γεμίσει μὲ φοθερὰ ἐγκαύματα ὀλόκληρος. Τὸ πρόσωπό του εἶχε γίνει σχεδὸν μιὰ πληγὴ. Τὰ χέρια του εἶχαν γίνει ἄκόμα χειρότερα. Εἶχαν μαυρίσει ἀπὸ τὴ φωτιά και εἶχαν θγάλει πελώριες φουσκάλες γεμάτες νερό.

Γιὰ λίγη ὥρα ἡ μιὰ τοῦ Τζόε εἶχε κοπεῖ. Μετὰ κατάφερε νὰ ἀρθρώσει μὲ κόπο και ἡ φωνὴ του ἔτρεμε ἀπὸ τὴ στενοχώρια:

—Μὰ ἐσύ... ἐσύ κἀηκες ὀλόκληρος! και τὸκανες γιὰ νὰ γλυτώσης ἐμένα!

Ὁ Τάν χαμογέλασε και τὸ χαμόγελό του ἦταν ἕνας φριχτὸς μορφασμὸς, ἔτσι ὅπως ἦταν καμμένο τὸ πρόσωπό του.

—Δὲν εἶναι τίποτα, εἶπε μὲ μετριοφροσύνη. Τὸ κάψιμο περνάει πολὺ γρήγορα, ἐνῶ ἡ ζωὴ ὅταν φεύγει δὲν ἔρχεται πίσω!

Ὁ Τζόε γύρισε ἄλλοῦ τὸ κεφάλι του γιὰ νὰ μὴν ἀφή-

Μόλις εἶχαν πέσει, δευτέρη ἔκρηξι ἀκολούθησε τὴν πρώτη.

ση νὰ φανῆ ἡ συγκίνησις του. Ὁ Τάν ἦταν μικρὸς και δὲν εἶχε καταλάβει αὐτὸ πὺ εἶχε κάμει. Τὸ κάψιμο ὅταν εἶναι τόσο τρομαχτικὸ σὰν κι' αὐτὸ πὺ εἶχε ὑποστήσει ἐκεῖνος, δὲν περνάει ποτέ! Θὰ ἄφηνε γιὰ πάντα ἀνεπανόρθωτα ἐλαττώματα στὰ νεύρα τῶν χεριῶν τοῦ παιδιοῦ και θὰ ἄφηνε και φοβερὰ σημάδια πὺ θὰ πωραμύρφωναν γιὰ ὀλόκληρη τὴ ζωὴ του τὸ δροσε-

ρό και συμπαθητικό πρόσωπό του.

—“Αν τ'όξερα, μουρμούρισε θά άφηνα αυτόν τον παλιάνθρωπο να ψηθί! Ναι, μα την πίστι μου, δέν αξίζει για τόσο ή ζωή ενός δολοφόνου σαν κι' αυτόν! Έγώ φταίω για ότι έπαθες, μικρέ μου φίλε!

‘Ο Τάν έσκυψε τó κεφάλι στενωχωρημένος.

—“Άς μη τó ουζητάμε άλλο! είπε σιγά. Κάνατε εκείνο που έπρεπε! Και πώρα ός προσπαθήσωμε να συνεφέρωμε τον άνθρωπο αυτόν. ‘Ισως οί συνενοχοί του να είνε έδω κοντά και να κινδυνεύουμε! Πρέπει να συνεφέρωμε και τόν Τζίψου!

‘Ο Τζόε δέν είπε τίποτε άλλο. Προσπάθησε να κρύψη την άπόγνωσί του για τó πάθημα του νεαρού φίλου του, κάτω από μια μάσκα ψευτικής άδιαφορίας. Δέν ήθελε να καταλάβη ό Τάν πόσα σοβαρό ήταν τó έγκαυμα που είχε πάθει. “Αν μάθαινε σιγά-σιγά με τόν καιρό πώς ή τραγική εκείνη περιπέτεια που είχε ζήσει θά άφηνε άνεξιτηλα τά σημάδια της πάνω του, ό πόνος του γι' αυτό θάταν μικρότερος, παρό άν του τ'όλεγε μέσα σέ μια στιγμή.

“Έπεσαν και οί δυό με τά μούτρα στη δουλειά προσπαθώντας να συνεφέρουν τούς λιποθυμισμένους. ‘Ο Τάν ανάλαβε τόν Τζίψου κι' ό Τζόε έπιασε τόν σωφέρ του ταξί που ήταν ό υπάιτιος για δ-

λη εκείνη τή δραματική περιπέτεια.

Του έρχόταν να τόν πνίξει από τή λύσσα του, τού Τζόε, όπως τόν είχε εκεί μπροστά του. Τόν έβλεπε και θυμόταν τά τρομερά έγκαύματα του Τάν που τά είχε ύποστει έξ αίτίας του.

Ναι, θά τόν έπνιγε με τή μεγαλύτερη εύχαρίστησι και με τά ίδια του τά χέρια, άν δέν είχε τóση άφοσίωσι στην ύπηρεσία του κι' άν δέν ήξερε πώς ήταν σημαντικώτατο να τόν συνεφέρη και να προσπαθήση να μάθη μερικά από τά μυστικά του. Του έκανε τεχνητές άναπνοές και μεταχειρίστηκε όλα τά μέσα που ήξερε για να τόν κάνη να επανακτήση τίς αισθήσεις του. ‘Η δουλειά αυτή τόν άπορρόφησε για παλλή ώρα. ‘Ο σωφέρ είχε ένα φοβερό τραύμα στο κεφάλι από τó όποιο είχε χάσει πολύ αίμα και ήταν φοβερά έξαντλημένος. ‘Ο σφυγμός του όμως ήταν αρκετά ίσχυρός και αυτό έδινε έλπίδες στον Τζόε ότι δέν θ' άργήση να συνέλθη.

Ξαφνικά άκουσε από δίπλα του τή φωνή του Τάν γεμάτη χορά:

—‘Ο Τζίψου συνήλθε, κύριε Μάρτιν!

Γύρισε τó κεφάλι του και μόνο που δέν λιποθύμισε κι' αυτός από τήν έκπληξί του. “Όχι γιατί ό μικρός άραπάκος είχε συνέλθει από τήν λιποθυμία του και χαμαιγελούσε χαρούμενος, άν και τόσο άδύνατος που άκόμα δέν μπο

ρούσε κιλά - καλά να κουνηθή. 'Εκείνο που 'έκανε τον θρυλικό πράκτορα της "Εφ Μπί "Α- να νοιώση την τρομερή αυτή έκπληξη ήταν πως το πρώσωπο και τὰ χέρια του Τάν, ήταν φρέσκα - φρέσκα και ερωσερά! όπως τὰ είχε γνωρίσει πάντα! Κανένα ίχνος από τὰ εφιαλτικά εκείνα έγκούματα δεν είχε μείνει πάνω σ' αυτό το πρωτάκουστα, τὸ έξωφρενικό και υπερκόσμιο άγάρι!...

Και όμως τὰ έγκούματα εκείνα που ήταν όλα τρίτου βαθμού, δεν είχαν ούτε ένα τέταρτο της ώρας που είχαν γίνει! 'Ο Τζόε Μάρτιν, για μιὰ ακόμη φορά από τότε που είχε γνωρίσει τον Τάν, ένοιωσε τον νοῦ του να κινδυνεύη να σαλέψη!

ΠΕΡΑΣΙΑΝ δλόκληρα λεπτά της ώρας μέχρι που ο Τζόε να καταφέρει να μιλήση. Μά τη στιγμή που έτοιμαζόταν να τὸ κάνη, ο άναίσθητος και τραυματισμένος σωφέρ κούνησε εκείνος, άνεπαίσθητα τα χεΐλια του.

Ψιθύρισε κάποια λέξι τόσο σιγανά που όσο κι' αν ο πράκτωρ της "Εφ Μπί "Αϊ έσκυψε κοντά τὸ αὐτί του προσπα

θώντας να την άκούση δεν τὰ κατάφερε. Μετά κίνησε τὰ χέρια του με τρομερή δυσκολία.

Τώρα που ο Τάν δεν είχε τίποτα πιά, τὸ βαθύ μίσος είχε φύγει από την καρδιά τῷ Τζόε για τον έχθρό του. Καταλάβαινε μόνο μέσα του τὸ χρέος του να μάθη ὅσα μπορούσε περισσότερα από κείνον τον άνθρωπο, για τὸ καλό της υπηρέσιας και της πατρίδας του.

Στὸ μεταξύ ο Τζίπου είχε συνέλθει για καλά. 'Ο διαβολέμένος άραπάκος ζύγωσε κοντά στὸ μέρος που θρῆσκόνταν ο Τζόε, υποθασταζόμενος άκόμα από τὸ μπράτσο του Τάν.

—Μικρός Τζίπου, εἶπε και τὰ μάτια του στριφειγύρισαν σαν μικρά ρουλεμιάν, πιδ ξερό κεφάλι από Μάσα σωφέρ, πιδ γρήγορα καλά απ' αὐτόν!

'Ο Τζόε χαμογέλισε στὸν δλόμαυρο φίλο του.

—Σάν να καταλαβαίνη τί τὸν περιμένει όταν συνέλθη! ψιθύρισε! Θα τὸν κάνω να πῆ ὅσα ξέρει ξοσω κι' αν πρέπη να γίνω βασανιστής για να τὸ καταφέρω! Οί κατάσκοποι έχουν ριχτεί με μανία να μην αφήσουν τὸ «Σούιπαν Ι» να πετάξη στὸ Διάστημα. Δεν θα τοὺς αφήσουμε όμως να πετύχουν τὸν σκοπό τους. Θα μάθουμε τὰ σχέδιά τους πριν προλάβουν να τὰ εκτελέσουν και τότε θα κάνωμε άντεπίθεσί!

—Γιατί, Μάσα σωφέρ δεν

συνέρχεται; ρώτησε ο Τζίπου μη μπορώντας να καταλάβει πώς έγινε να συνέλθει αυτός τόσο πιο εύκολα από τον όδη γό που ήταν ολόκληρος άντρας.

—Τώρα που άρχισε να συνέρχεται θα έρθει στα καλά του γρήγορα, είπε ο Τζέ. Και γυρνώντας στον Τάν για τι η σκέψις του δεν μπορούσε να φύγει από το ανεξήγητο αυτό περιστατικό, τον ρώτησε γεμάτος περιέργεια:

—Μά... Διάβολε! Τάν, δεν ήσουν ολόκληρος καμένος πριν λίγη ώρα ή έκανα λάθος;

—Είδατε πολύ καλά! είπε το παιδί με έκπληξι. Γνωρίζω με ρωτάτε;

—Μά δεν έχει περάσει ούτε ένα τέταρτο, από εκείνη την ώρα! ξεφώνισε ο Τζέ παίρνοντας ένα ύφος ήλθια.

—Πάνω κάτω τόσο! αποκρίθηκε ήσυχος ο Τάν. Και τί είναι αυτό που σας φαίνεται παράξενο;

—Ο μικρός Τζίπου δεν ενδιαφερόταν για την κουβέντα τους.

—Μάσα σωφέρ, ακόμα συνέλθει! φώναξε γιατί η δική του σκέψη είχε κολλήσει με επιμονή στο πότε θα συνέρχονταν ή σωφέρ.

—Καλά, Τζίπου! έκανε νευρισμένος ο Τζέ. Μη θιάζεσαι! Τά συνέλθει κι αυτός! Και γυρνώντας στον Τάν:

—Δεν μου λές, Τάν. Έχεις και κι άλλες φορές στη ζωή σου:

—Αϊσκέτες, είπε το αγόρι

χωρίς να σκεφτεί πολύ. Μά ποτέ ως τώρα τόσο πολύ.

—Και σου υπερνοούν πάντα έτσι γρήγορα τα εγκαύματα;

—Γρηγορότερα, γιατί είναι ελαφρότερα, αποκρίθηκε το παιδί.

—Αυτός. Μάσα σωφέρ θα θα κολληθεί καιμιά φορά; διαμαρτυρήθηκε ο Τζίπου με άγανάκτηση.

—Μά εγώ, διάβολε, ξέρω, φώναξε ο Τζέ αγνοώντας τον σκαπόκο. πώς κάτι τέτοια **εγκαύματα** — κι αν περάσουν ελάχιστα — κόνουν ολόκληρα χρόνια. Και για να μην αφήσουν σημάδια θέλουν τούλάχιστον πλαστική έγχειρση.

—Αυτός, Μάσα σωφέρ. εντελώς ακούνητος! Σωστή σ'α νίδα! είπε ο Τζίπου με πείσμα.

—Ο Τζέ γύρισε και έριξε ένα αδιάφορο βλέμμα στον τραυματία. Με το ποδά όμως τα μάτια του γούρλωσαν και πετόντηκε όσθιος.

—Διάβολε! φώναξε.

—Τί συμβαίνει; ρώτησε ο Τάν.

—Ο Τζέ έπεσε πάνω από το πρισμένο κομμάτι του σωφέρ και άκούμπισε το χέρι στην καρδιά του. "Υστερα γύρισε και κύτταξε τα δυο αγόρια αποσβολομένος.

—Είναι νεκρός! είπε και η φωνή του ήταν αλλογενής από την απελπισία. Κι όμως να μη πάση και να με σηκώση αν διό λεπτά πού πριν που τον είδα, δεν έδειχνε πως

ήθελε ελάχιστη ώρα για να συνέλθω τελείως.

—Μικρό Τζίψου πιά καλό γιατρός από Μάσα Τζέε! φόνωσε θριαμβευτικά ο άραπάκος. Τζίψου θλέπει Μάσα σωφέρ άκίνητος, όχι κυλά Μάσα σωφέρ. Αυτός έτοιμοθάνατος. Τζίψου κατάλαβες! Μπράβο Τζίψου!

Πήρε τα συγχαρητήριά του μόνος του και τὰ μάτια του έλαμψαν από Ικανοποίηση.

Ο Τάν πλησίασε πάνω από το πτώμα και ο Τζέε έσκυψε κι' αυτός πάνω από τον νεκρό οδηγό και τον παρατηρούσε κατάπληκτος ακόμα υπή ξεροντας τί έπρεπε να ποθήσει. Και άξφνα τὰ μάτια του έλαμψαν. "Έσκυψε και σήκωσε στο δικό του το δεξι χέρι του νεκρού. Στο μεσιανό δαχτυλο είχε ένα πελώριο δαχτυλίδι με επίσης πελώρια πέτρα που ήταν τώρα βγαλμένη από τη θέση και πεσμένη προς τὰ πίσω. Μέσα στο κενό που είχε αφήσει η πέτρα, υπήρχαν ακόμα υπολειμματα από μια κιτρινωπή σκόνη.

—Αυτοκτόνησε! ανήγγειλε επίσημα και με κάποιο δέος στη φωνή του. "Ήπιε τη σκόνη που υπήρχε μέσα στην στήν κούφια πέτρα του δαχτυλιδιού του και δηλητηριάστηκε!

ΓΙΑ ΛΙΓΕΣ στιγμές δλοι έμειναν άφωνοι μα ρ μ αρωμένοι από την κατάπληξι. "Η σό τοκτονία εκείνη ήταν το λιγώτερο άνεξήγητη. Δέν υπήρχε άμφιβο

λία πώς ο ασφές του ταξι τούς οδηγούσε σε μια θανάσιμη παγίδα, μέχρι τη στιγμή που ο Τάν με το υπερφυσικό ένστικτό του κατάλαβε τον κίνδυνο. Το ότι άνετρόπησαν τὰ σχέδιά του ήταν άρκετός λόγος για να αυτοκτονήσει;

—Ιδέν μπορώ να καταλάβω τίποτε! μουρμούρισε ο Τζέε.

—Την πρώτη φορά δέν τὰ κατάφερε να αυτοκτονήσει! είπε ο Τάν σκεπτικός. Τη δεύτερη όμως τὰ κατάφερε καλύτερα.

Ο Μάρτιν άναπήδησε εξαφιασμένος.

—"Έχεις δίκιο! είπε έκπληκτος. Το είχα ξεχάσει πώς έκανε άλλη μια άπόπειρα αυτοκτονίας! "Εκείνη όμως είχε κάποιο σκοπό! "Ήθελε να μάς ρίξει με το αυτοκίνητο στον γκρεμό και άδιαφορούσε αν θά πέθαινε κι' αυτός. "Ήθελε με κάθε τρόπο να μάς θυγάη από τη μέση. Τώρα όμως γιατί αυτοκτόνησε;

—"Ίσως για να μην άναγκαστή να μαρτυρήσει ότι ήξερε, είπε ο Τάν.

—"Έχεις και πάλι δίκιο, άποκρίθηκε ο πράκτωρ της

“Εφ Μπὶ “Αϊ. “Ισως μάλιστα νὰ μὲ ἄκουσε ποὺ ἀπειλοῦσα γιὰ τὸ τί τὸν περίμενε σὰν ξεπνοῦσε ἀπὸ τὴ λιποθυμία του κί' αὐτὸ τὸν ἔκανε νὰ φοβηθῆ πὼς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἀντισταθῆ στὸν πόνο καὶ θὰ μιλοῦσε. Προτίμησε νὰ πεθάνη παρά ν' ἀνοίξη τὸ στόμα του. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ θὰ πρέπη νὰ εἶναι πάρα πολὺ ἀφοσιωμένοι στὰ ἰδανικά τους! Μέχρι θανάτου!

—“Η θὰ πρέπη νὰ φοβοῦνται πολὺ! εἶπε ὁ Τάν ἤρεμα.

“Ο Τζόε Μάρτιν τὸν κὶτταξε μὲ ἀπέραντο θαυμασμό. “Ανεκάλυπτε πὼς τὸ περιέργως ἐκεῖνο ἀγῶρι ποὺ ἄκουα οἱ ὑπεράνθρωποι ἰκανότητές του τὸν κρατοῦσαν σὲ τρομερὴ ἀπορία καὶ ἀναστάτωση, εἶχε καὶ ἄλλο ταλέντο: “Ἦταν ἕνας σπουδαῖος γένετικῶς. Τὸ μυαλό του ἔκοβε καὶ οἱ σκέψεις του ἦταν πόντα ἀκριβεῖς καὶ συγκεκριμένες.

—Πραγματικά! μουρμούρισε μὴ μπορώντας νὰ μὴν παραδειχθῆ τὴν ἀτράνταχτη λογικὴ τοῦ παιδιοῦ. Μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι ἡ πίστις αὐτὴ ποὺ ὠδήγησε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο νὰ πιῆ τὸν θάνατο μέσα ἀπὸ τὸ δαχτυλίδι του. Μπορεῖ νὰ εἶναι μόνο ὁ φόβος καὶ τίποτα ἄλλο. Μπορεῖ αὐτὸς ποὺ διεμβῶνει ἄλλους αὐτοὺς νὰ εἶναι τόσο φοβερός ὥστε οἱ ἄνθρωποι του νὰ προτιμοῦν νὰ περνοῦν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν θάνατο παρά αὐτόν.

“Ο Τάν διέκοψε τὸν Τζόε

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ
ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΜΑ
ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ ΤΩΝ Α-
ΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ
ΤΟΥ

ΤΑΝ!

ἢ
ΤΡΟΜΟΣ

ΑΠ' ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ

ΝΟΒΑ!

Καμμὴ διαφήμισις δὲν εἶναι ἰκανὴ νὰ τὸ περιγράψῃ. Κανένας νεὺς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ φανταστῆ!

ἢ
ἢ Ἡ Γῆ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ!
Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΑΣΤΕΡΟ-
ΕΙΔΗΣ ΝΟΒΑ ΕΡΧΕΤΑΙ
ΑΜΕΙΔΙΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ
ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΝΑ ΤΗΝ
ΚΟΝΙΟΡΤΟΠΟΙΗΣΗ! Ε-
ΝΑ ΘΑΥΜΑ ΠΕΡΙΠΕ-
ΤΕΙΩΝ ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ
ΟΝΕΙΡΟ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ!

ἢ
ΤΡΟΜΟΣ

ΑΠ' ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ

ΝΟΒΑ!

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

ἀρπαζονιάς τον ἀπὸ τὸ μπρά-
τσο.

—Μὰς παρακολουθοῦν! εἶ-
πε ἀνήσυχος.

Ὁ Τζόε τινάχτηκε ἄρθιος
καὶ κύτταξε πρὸς τὸ μέρος
ποῦ κυτταῦσε κι' ὁ Τάν. Τὰ
μάτια του γέμισαν ἀπορία.
Δὲν διέκρινε πουθενά ψυχὴ ζω-
σα.

—Ἀπὸ ποῦ; ρώτησε ξαφ-
νιασμένος.

Ὁ Τάν σήκωσε τὸ χέρι καὶ
ἔδειξε κατὰ τὸ βουνὸ ποῦ
ἀπλώνονταν μπροστά τους αὐ-
τὰ ἀπάστατα περίπου δυὸ χιλιά-
δων μέτρων. Σ' ἄλλή τὴν ἀ-
πόστασι ἀπὸ τὴ θεοὶ ποῦ στέ-
κονταν οἱ τρεῖς σύντροφοι, μὲ
χρι τὸ βουνὸ αὐτό, δὲν ὑπῆρ-
χε ἕξι ἄνθρωπος ἀλλὰ αὐτὴ
πουλὶ.

—Δὲν βλέπω τίποτε! μουρ-
μούρισε ὁ Τζόε παραξενεμέ-
νος.

—Μὰ νά ! Ἐκεῖ πάνω !
Στὴν πλαγιά τοῦ βουνοῦ !,
ἐπέμεινε τὸ ἀγόρι.

Μαζὶ μὲ τὸν Τζόε καὶ ὁ
Τζίπυ γούρλωσε τὰ ὀλο-
πρόγυλα μάτια του, χωρὶς
ὅμως νὰ μπορῆ κι' αὐτὸς νὰ
διακρίνη τὸ πραιμικρό.

—Αὐτὸς Μάσαι Τάν, διαμαρ-
τυρήθηκε ἀγανακτισμένος,
μπορεῖ ἔχει μάτια τηλεσκόπια
καὶ βλέπει ἐκεῖ βουνό! Τζί-
πυ ὅμως ἐπάνω βουνό, μόνον
βουνὸ βλέπει! Χωρὶς τηλε-
σκόπιο ἄλλοι δὲν βλέπει ἀπ'
αὐτά!

Ὁ Τζόε κύτταξε τὸν Τζί-
πυ καὶ τὰ μάτια του ἔλαμ-
ψαν.

—Μοῦθαλε τὰ γυαλιὰ κι' ὁ

Τζίπυ τώρα! ψέλλισε ἐκπλη-
κτος. Μὰ βέβαια! Ἔχεις ἀπό-
λυτο δίκιο, ἀραπάκο μου !
Μόνον μὲ τηλεσκόπιο μπορεῖ νὰ
δῆ κανεὶς ἐκεῖ πάνω!

Καὶ λέγοντας αὐτὰ ἔβγαλε
ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα ζευγά-
ρι κυάλια πολὺ μικρὰ στὸν ἔγ-
κο, ἀλλὰ ἰσχυρότατα στὸ βε-
ληνεκές. Τὰ στήλωσε στὰ μά-
τια του καὶ κύτταξε προσεκτι-
κὰ κατὰ τὸ βουνό, πρὸς τὸ μέ-
ρος ποῦ τοῦ εἶχε δεῖξει ὁ Τάν.
Εἶδε ἀμέσως τέσσαρις ἀνθρώ-
πους. Εἶχαν κι' ἐκεῖνοι στὰ
μάτια τους κυάλια καὶ κυτταῦ-
σαν κατὰ τὸ μέρος τους. Μόλις
ὁ Τζόε πρόλαβε νὰ τοὺς δια-
κρίνη καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι
ἀμέσως ἐξαφανίστηκαν ἀπὸ τὸ
πεδία τῆς δράσεώς του. Ὅσο
κι' ἂν ἔφαθε μετὰ νὰ τοὺς ξα-
ναθρῆ στάθηκε ἀδύνατο.

—Κρύφτηκαν! εἶπε ὁ πρᾶ-
κτωρ τῆς "Ἐφ Μπι" "Αἶ. Μόλις
εἶδαν πὼς κρατοῦσα κι' ἐγὼ
κυάλια κρύφτηκαν στὰ βρά-
χια!

Γύρισε στὸν Τάν γεμάτος
θαυμασμό:

—Μὰ πὼς διάβολο μπορεῖς
καὶ βλέπεις ἐκεῖ κάτω χωρὶς
διόπτρες; τὸν ρώτησε. Τὸ
βουνὸ ἀπέχει παραπάνω ἀπὸ
δυὸ χιλιάδες μέτρα ἀπὸ τὸ
ποῦ εἴμαστε!

—Γιὰ νὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω
τώρα δὰ χρειάζεται πολλὴ ὤ-
ρα, εἶπε τὸ παιδί. Δὲν φαντα-
ζόμεαν πὼς κι' αὐτὸ ἦταν κά-
τι τὸ ἐξαιρετικό! Μέχρι πό-
ση ἀπόστασι μπορεῖτε νὰ δῆ-
τε ἔσεις χωρὶς κυάλια;

—Μὰ... ὡς χίλια μέτρα, ἀ-
πάντησε ὁ Τζόε μετὰ ἀπὸ σκέ-

Ήταν ο τελευταίος δάμος που έσκασε πλάι τους. Πίσα σ'ε βουνό, τ'ε άφριαθούμενα του. Άμερικανικού σ'ιρατού περι-
ποιάνταν ένας τους άξιζε τους προδότες.

φι. Καί με μεγάλη δυσκολία. Έκτός ἂν ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται ἀκρεβῶς στήν κορυφογραμμὴ καὶ τρέχει. Τότε μπορῶ νὰ τὸν δῶ κι' ἐγὼ ἀπὸ δυὸ χιλιάδες μέτρα κι' ἴσως καὶ περαπάνω. Νὰ κάθεται ὅμως ἀκίνητος ἀνάμεσα στὰ βράχια σὲ τέτοια ἀπόστασι καὶ νὰ τὸν διακρίνω ἔτσι μὲ γυμνὸ μάτι, μοιάζει τὸ λιγώτερο μὲ παραμῦθ!

Ο ΤΖΙΠΣΥ ἔθγαλε ἕνα τρομερὸ σφύριγμα θ α υ μ α σμοῦ κυττώντας πρὸς τὸν οὐρανό.

— ὦ, Μάσα! ξεφώνησε. Τζίπσυ δὲν ξαναῖδες ποὺλι πετάει τόσο γρήγορα!

Ὁ κοῦμένος ὁ ἀραπάκος δὲν πρόλαβε καλὰ - καλὰ νὰ τελειώσῃ τὰ λόγια του. Τὸ «πουλι» πού εἶχε δεῖ, προσγειώθηκε κ' ἔλας μερικὰ μέτρα πίσω τους καὶ εὐτυχῶς ἔπεσε πίσω ἀπὸ ἕναν πελώριο βράχο. Ἔτσι τὰ βλήματα ἀπὸ τὴν τρομερὴ ἔκρηξι πού ἀκολούθησε δὲν ἔθλασαν κανέναν τους.

— Μὰς βομβαρδίζουν μὲ δλημούς! φώναξε ὁ Τζέε Μάρτιν καὶ παρέσυρε ἀπὸ τὸ χέρι τοὺς δυὸ νεροὺς φίλους του νὰ πέσουν κάτω.

Μόλις εἶχαν πέσει δευτέρη ἔκρηξι ἀκολούθησε τὴν πρώτη. Τρίτη τὴ φορά ὁ ὄμιος ἔπεσε πῶ κοντὰ τους μὰ ὅπως εἶχαν ξαπλωθεῖ κάτω

στὸ χῶμα, πάλι δὲν ἔπαθαν τίποτα.

Ὁ Τζίπσυ στρίγγλισε:

— Βοιρελότα, Μάσα! Ἔφτασες Ἀνάστασι, χάρις Τζίπσυ πάρεῖ εἰδησι! Μάσα, Χριστὸς Ἀνάστη!

Τρίτος ὄμιος ἔσκασε κοντὰ τους μὲ δαιμονισμένο θόρυθο. Μιά σωστὴ βροχὴ ἀπὸ πέτρες καὶ χῶματα ἔπεσε ἀπάνω τους καὶ ταὺς κουκούλωσε.

Ὁ Τζέε πρῶτος τίναξε τίς πέτρες ἀπὸ πάνω του καὶ κύτταξε γύρω του μὲ ἀγωνία.

— Εἶσαι καλὰ, Τάν; ρώτησε.

— Δὲν ἔπαθα τίποτε, κύριε Μάρτιν, ἀποκρίθηκε τὸ ἀγόρι καὶ κινήθηκε κι' ἐκεῖνο τινάζοντας τίς πέτρες ἀπὸ πάνω του.

— Τζίπσυ, εἶσαι καλὰ;

Ὁ ἀραπάκος ἔφτυσε μιὰ χούφτα πέτρες καὶ χῶματα καὶ εἶπε κλοψούρικα:

— Ποῦ καλὰ, Μάσα! Αὐτὸ χῶμα, ὄχι νόστιμο φαί! Τζίπσυ προτιμοῦσε γεῖμα μὲ μίς Ντάινα!

— Νὰ εὐχεσαι νὰ σοῦ ὀδοῦ ἢ εὐκαιρία νὰ ξαναφᾶς! εἶπε ὁ Τζέε.

Δὲν εἶχε ἄδικο γιατί τρίτος ὄμιος κόντεψε νὰ τοὺς τινάξῃ στὸν ἀέρα καὶ τοὺς τρεῖς.

— Ἔχουν θρεῖ τὸν στόνο! φώναξε ὁ Τζέε ἀνήσυχα. Πρέπει νὰ φύγωμε ἀμέσως ἀπ' αὐτὸ τὸ σημεῖο, γιατί κάποιος ἀπ' τοὺς ὄμιους θὰ σκάσῃ ἔπάνω στὸ κεφάλι μας!

Κιανένα ἀπὸ τὰ δυὸ παιδιὰ δὲν ἀποκρίθηκε. Περιμέναν

νά πῆ ἐκεῖνος τί ἔπρεπε νά κάνουν.

— “Ετοιμοί νά τρέξουμε ; ρώτησε ὁ Τζέε καί μισοσηκώθηκε ἀπό τή θέσι του.

— “Ετοιμος, κύριε Μάρτιν.

— “Ετοιμοί, Μάσα!

— “Ακολουθήστε με ὅσο μπορεῖτε πιό γρήγορα!

Ὁ Τζέε Μάρτιν πετάχτηκε ὀρθιος κι’ ἀρχισε νά τρέχει στήν κατηφοριά τῆς πλαγιᾶς πίσω ἀπό τὸ μέρος πού εἶχε συντριβῆ τὸ αὐτοκίνητο. Τὰ δύο παιδιὰ τὸν ἀκολουθῆσαν μ’ ὄση γρηγοράδα μποροῦσαν νά ἀναπτόξουν.

“Ενας ὄλμιος ἀκόμα ἔσκασε μέ τρομαρὸν πάταγο πίσω τους, σὸ σημεῖο ἀκριβῶς πού βρῖσκονταν πρὶν σηκωθοῦν γιὰ νά τὸ βάλουν στὰ πόδια. “Αν εἶχαν μείνει μόνο λίγα δευτερόλεπτα ἀκόμα στήν ἴδια θέσι, θά εἶχαν τιναχθεῖ ὅλοϊ στὸν ἀέρα!

— Γρήγορα! Πιό γρήγορα! φώναξε ὁ Τζέε. Τώρα θά μᾶς ἔχουν δεῖ μέ τὰ κυάλια πού τρέχαμε καί θά ἀλλάξουν γωνία σκοπεύσεως. “Ὅταν φτάσωμε καί καταβοῦμε ἐκεῖνη τὴν ἀπότομη πλαγιὰ, διενθά κινδυνεύουμε πιά. Ὁ ἴλος δὲν μπορεῖ δὲν μαρρεῖ νά ἔρθῃ τόσο κάθετα. “Ἐξ ἄλλου δὲν θά μᾶς βλέπουν πιά γιὰ νά μᾶς σημαδεύουν.

“Εκεῖνοι πού τοὺς βουβάρδιζον ἔβλεπαν τὸν πράκτορα τῆς “Εφ Μπὶ “Αἰ μαζί μέ τοὺς δύο νεαροὺς φίλους του νά ξεφεύγουν καί εἶχαν ἀρχίσει νά ρίχνουν μανιασμένα. Μὰ ἡ βιασὴν τούς ἔκανε νά μὴ

μποροῦν πιά νά σημαδεύουν καλά. Οἱ ὄλμοι ἔπεφταν τώρα μακρύτερα καί ὅταν οἱ τρεῖς φίλοι κατέβηκαν τὴν πλαγιὰ πού εἶχε πεῖ ὁ Τζέε σταματήσαν ἐντελῶς.

— Σάν νά γλυτώσαμε!, εἶπε ὁ Τάν μέ ἀνακούφισι.

— “Ὅχι ἀκόμα, εἶπε ὁ Τζέε. Αὐτοὶ σίγουρα θάχουν αὐτοκίνητο καί θά μᾶς κυνηγήσουν! Φαντάζομαι πῶς σέ λιγα λεπτά τῆς ὥρας θά εἶναι ἐδῶ. “Ὅσα καί νά τρέξωμε μέ τὰ πόδια δὲν προλαβαίνομε νά ἀπομακρυνθοῦμε!

— Πρέπει τρέξωμε γρήγορα, Μάσα! φώναξε ὁ Τζίπου τρομαγμένος. “Αν ὄχι τρέξωμε, πάει γεῦμα!

— Ἴὸ γεῦμα ξέγραψέ το καλύτερα! εἶπε ὁ Τζέε. Πρέπει νά προσπαθήσωμε νά τοὺς ξεγελάσωμε! Εἶναι ὁ μόνος τρόπος γιὰ νά σωθοῦμε!

— Τζίπου ξεγράψεις γεῦμα! μουρμούρισε ὁ ἰατραπάκος μέ τρομερὴ ἀπογορήτευσι καί ἀπελπίσια. Μάσα Τζέε, ξεγράψεις Τζίπου!

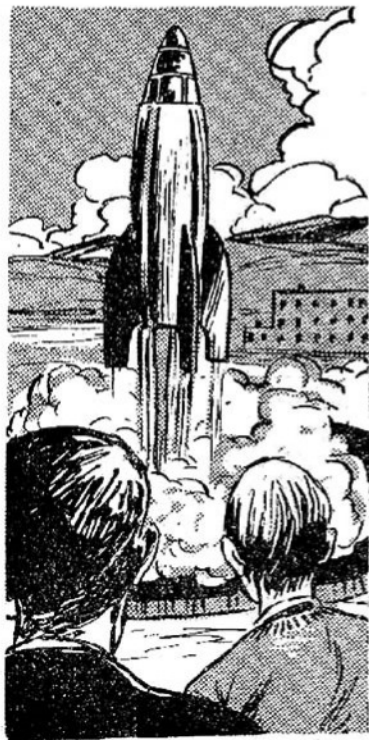
— Τί ἐννοεῖτε νά τοὺς ξεγελάσωμε; ρώτησε ὁ Τάν κυττάζοντας στὰ μάτια τὸν Τζέε.

— Θά τρέξωμε ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά τοῦ λόφου, ἀπάντησε αὐτός. “Αντὶ ὅμως νά τρέξωμε πρὸς τὸ μέρος ἀπ’ ὅπου ἤρθομε, θά πάμε πρὸς τὸ βουνὸ ἀπ’ ὅπου μᾶς βουβαρδίζουν!

— Ὑπέροχο! φώναξε ὁ Τάν καί τὰ μεγάλα μάτια του ἔλαμψαν σάν νάχαν φῶσφορο. “Ἐτσι αὐτοὶ θά ἔρθουν ἐδῶ πού εἴμαστε! ἔμεῖς καί μεῖς

θά πάμε εκεί πού είναι τώρα αυτοί.

“Αρχισαν πάλι νά τρέχουν οδηγούμενοι από τόν θαυμάσιο πράκτορα τής “Εφ Μπι “Αϊ. Τούτη τή φορά όμως έτρεχαν σκυφτοί και προφυλαγμένοι πίσω από τά μεγάλα βράχια, πρὸς τή ρίζα τοῦ βουνού.

Τό «Σύμπαν Ι» τινάχθηκε ξαφνικά με όρμή...

Τ Ο ΒΟΥΝΟ δέν ήταν πολύ ψηλό μιά ήταν τρομερά άγριο. Οί ποδές του ήταν γεμάτοι σπηλιές. Οί τρείς σύντροφοί χώθησαν σέ μιά άπ' αυτές και περιμέναν εκεί. Για όσκητη ώρα δέν άκούστηκε τίποτε όλόγυρα. Φαίνεται πώς ή οι αντίπαλοί τους είχαν άπομακρυνθή όλοι άπ' εκείνο τό μέρος ή είχαν στήσει πάλι καρτέρι, περιμένοντας μήπως ξαναφανούν.

“Όσο περιμένον τόσο τό πρόσωπο τοῦ Τζόε γινόταν και πού άνήσυχο. ‘Ο Τάν κατάλαθε άμέσως πώς κάτι δυσάρεστο ύπήρχε στή σκαίμ του.

—Τί έχετε, κύριε Μάρτιν ; ρώτησε κάποιος στιγμή πού τά μάτια τοῦ Τζόε στηλώθησαν άπάνω του.

‘Ο Μάρτιν άπάντησε:

—Μέ βασανίζουν πολλές σκέψεις, Τάν! Μιά άπ' αυτές είναι ό λόγος πού προσπάθησαν νά μäs δολοφονήσουν!

—Έέρετε τήν αίτία;

—Νομίζω πώς δέν μπορεί νά είναι παρά μόνος μιά!

—Και ποιá είναι αύτή;

—Νά μην άφήσουν Τζίπου φάει γεύσει! μωρμούρισε ό διαβουλεμένος άραπάκας μωτρωμένος και οι άλλοι δυό μ' όλη τήν τραγικότητα τής στιγμής δέν υπόρεσαν νά μη βάλουν τά γέλια.

—Σύμφωνα με τή λογική, είπε ό Τζόε, ή ύπόθεση τής ρουκέτας «Σύμπαν Ι» έπρεπε νά είχε τελειώσει με τόν θάνατο τοῦ καθηγητοῦ Ζούκωφ. Μιά άν είχε τελειώσει δέν θα

μάς συνέβαιναν δλ' αυτά που μάς συνέβησαν. Το συμπέρασμα είναι πως ο Ζούκωφ αυτός δεν ήταν παρά μόνον ο ένας από τους κρίκους στην αλυσίδα των κατασκόπων. Με τον θάνατό του δεν τέλειωσε τίποτε! Οί άλλοι που άπομειναν έξασκολουθούν τή μάχη καί σκοπός τους θά είναι νά μνη σφήσουν τό «Σύμπαν Ι» νά τό εδίδωρη στό Διάστημα!

—“Η εξέγησης φαίνεται γιά σωστή, είπε κι' ο Τάν σκεπτικός. Τί πρέπει νά κάνωμε τώρα;

—Πρέπει νά προπαθήσωμε τό συντομώτερο νά έρωμε σέ έπαφή με τόν αρχηγό, είπε ο Τζός. Πρέπει νά του αναφέρωμε τά γεγονότα αυτά καί τόν κίνδυνο που ύφίσταται άκέρεια καί μέχρι του τέλους της κατασκευής της ρουκέτας... “Ας μη ξεχνάμε πως ο Ζούκωφ είχε πει γιά ένα λάθος που ύπήρχε στό σχέδια της κατασκευής της. Τό λάθος αυτό δεν τό ήξερε κανένας άλλος άπ' αυτόν καί αυτός είναι τώρα νεκρός!

—Λάθος στην κατασκευή της; φώναξε ο Τάν παραξενεμένος. Τί λάθος;

—Δέν έχω ιδέα! είπε ο Τζός περιέργως κι' αυτός γιά τό ξαφνικό ενδιαφέρον του άγοριο. ‘Ο προδότης αυτός είχε κάνει έπίτηδες κάποιο λάθος στό σχέδια γιά νά μη υποθή κανείς άλλος έκτός από αυτόν νά κατασκευάση μέχρι τέλους τό «Σύμπαν Ι» Φαντάζομαι όμως πως πολύ γρήγορα οί έπιστήμονές μας θά

υποπέσουν νά βρουν αυτό τό λάθος.

‘Ο Τάν είπε σκεπτικός:

—Νομίζω πως θά είναι κάτι τό απλό!

‘Ο Τζός άναπήδησε.

—Πώς βγάζεις αυτό τό συμπέρασμα; ρώτησε παραξενεμένος.

—“Αν ήταν ένα σαφές λάθος όποιοσδήποτε από τους έπιστήμονες θά υποροίσε νά τό διακρίνη άμέσως, άπάντησε τό παιδί. Θά είναι όμως κάποια λεπτομέρεια, άτήμαντη έκ πρώτης όψεως καί

“ΤΑΝ” τεύχος 5 ΦΤΕΡΟΤΟΙ ΓΙΓΑΝΤΕΣ

που θά φαίνεται γιά σωστή ένω στό βάθος δεν θάναι. Και νεις δεν θά μπορεί νά έίωση προσοχή σέ μια τόσο μικρή λεπτομέρεια καί γι' αυτό τό λάθος δεν θά βρισκεται. “Αν όμως άπογειαωθεί ή ρουκέτα, θά κινηθεί νά διαλυθή όταν έβρα ή στό Διάστημα!

—“Έχεις δίκιο! μουρμούρισε ο Τζός πού ο βουρασμός του γιά τόν Τάν όλοένα μετέλλανε. Θά είναι κάτι που εύκολα θά υποθή νά τό υποπτευθή κανείς. Κάτ σαν τό αυγό του Κολόμβου.

—Πο ο αυγό; ρώτησε ο Τάν.

—Το Κολόμβου! έκανε ο Τζός. Δέν έχει ξανακούσει γι' αυτό τ' αυγό;

—Μή μιλάς γι' αυγά, Μά-

σα! μουρμούρισε ο Τζίπου άπελπισμένος, καθώς δέν έχανε λέξι από τή συζήτηση των άλλων δυό.

—Κοιλιά φτωχού Τζίπου γουργουρίζει, άντερά του παιζουν βιολοντσέλο και μπασα-

βιόλα. Αυτό αυγό πολύ καλό κάνει! Τζίπου νά τρώη, πολύ κακό κάνει νά άκούη!

‘Ο Τάν γέλοσε με τόν φτωχό τόν Τζίπου. ‘Ο Τζόε όμως τινάχτηκε ξαφνικά σαν

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΜΑΣ

«Τά χείλη του ψιθυρίζουν μόνα τους χωρίς νά τó καταλαβαίνη:

—Δυστυχώς δέν ύπάρχει κανένα λάθος! Είναι όπως τó υπέθεσα από τήν άρχή! Μένουν ακόμα όκτώ μέρες! Μόνο όκτώ μέρες και ύστερα ή Γή μας δέν θά ύπάρχη πιά!»

«Στό μεταξύ ó Νόβα πλησίαζε άμειλιχτα πρós τή Γή. ‘Ο άστεροειδής αυτός ήταν πολύ μικρός, μά άρκετός για νά τινάξη τή Γή στόν άέρα μόλις θά έρχέταν σέ σύγκρουσι μαζί της. ‘Ακριβώς έπειδή ήταν μικρός είχε άργήσει νά τόν ανακαλύψη τó ‘Αστεροσκοπείο του Παλομάρ. Μά τήν άλλη μέρα κιόλας τó είχαν δή έλα τά άστεροσκοπεία τής Γής και σήν τρίτη είχαν άρχισει νά τόν διακρίνουν και οι άνθρωποι μ’ ένα ζευγάρι συνηθισμένα κυάλια. Τó τέταρτο βράδυ μπορούσαν και τόν έβλεπαν και με γυμνό μάτι και όταν ξημέρωσε τó άλλο πρωί και έλα τά άλλα όστρα χάθηκαν από τόν ουράνό, ó Νόβα έμεινε!...»

«Οι άνθρωποι τής Γής ξεκρέμασαν από τις πανοπλίες τους τά ήλεκτρικά φανάρια τους και χώθηκαν μέσα στή σήραγγα.

‘Ηταν σκαμμένη κυκλικά. Είχε διάμετρο δεκατρία έως δεκαπέντε μέτρα και ήταν γεμάτη με πελώρια και καταπληκτικά μηχανήματα».

«‘Ηταν δυό ‘Οντα πού έλαμπάν όλόκληρα με μία άλλόκοτη λάμψη. ‘Εμοιαζαν μάλλον νά είναι κατασκευασμένα όλόκληρα από μέταλλο. Τό μόνο πού ξεχώριζε καλά παρ’ όλη τήν άπόστασι ήταν δυό όλοκόκκινα λαμπερά μάτια ψηλά στό κρανίο πού τούς κυττούσαν άπειλητικά».

μιὰ δυσάρεστη σκέψη νά τόν εἶχε ξεφνιασεί.

—Νά πάρη ἡ ὀργή! μουρμούρισε χλωμιάζοντας. Τῆ στιγμή αὐτῆ πού ἐμεῖς καθόμαστε ἐδῶ χάμω, μπορεῖ τὸ «Σύμπαν Ι» νά κινδυνεύη νά καταστραφῇ!

Ὁ Τάν δὲν πρόλαθε νά τοῦ ἀπαντήσει. Ἐνας θόμβος ἀκούστηκε ἀπὸ μακριὰ, ψηλά στὸν οὐρανό. Οἱ τρεῖς φίλοι πετάχτηκαν ἔξω ἀπὸ τῆ σπηλιὰ μὲ πρῶτον τὸν Τζόε. Τέσσερα ἀεριωθούμενα ἑλαφρά βομβαρδιστικά πετοῦσαν πολὺ ψηλά πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους.

Ὁ Τζόε Μάρτιν μὲ μιὰ ἀπεγνωσμένη κίνησι ἀρχισε νά κουνάη σὰν τρελλὸς τὰ χέρια του πρὸς τὸν οὐρανό. Φυσικά ὅμως κανεὶς δὲν μποροῦσε νά τὸν διακρίνη ἀπὸ κεῖ πάνω μὰ καὶ νά τὸν ἐβλεπαν δὲν θὰ τοῦ ἔδιναν καμμιά σημασία.

—Αὐτὰ τὰ σιδερένια πουλιὰ, εἶπε ὁ Τζίπου, πολὺ κρότο κάνεις. Ἄν δὲν μουγκρίζεις ἔτσι, Τζίπου φωνάζεις δυνατὰ, πιλότος ἄκουγε κατέβαινε μιλίησης μαζί σου. Μάσα Τζόε!

Καὶ ὁ διαβολεμένος ἀραπάκος τέλειωσε τῆ φοβερῆ αὐτῆ ἐξυπνάδα του μ' ἓνα οὐρλιαχτὸ ζῶου πού τοῦ κόβειν τὸ λαμμό.

Ὁ Τζόε ἔπιασε νά κυττάξῃ στὸν οὐρανὸ καὶ γύρισε παροξενεμένος καὶ νευριασμένος πρὸς τὸν Τζίπου:

—Τὶ δαίμονα σ' ἔπιασε καὶ ξεφωνίζεις ἔτσι; τὸν μάλωσε. Θές ν' ἀκούσουν αὐτοὶ ἐκεῖ

πάνω μὲ τοὺς ὄλμους πού βρισκόμαστε καὶ νά ἔρθουν νά μᾶς κάνουν μακαρίτες;

Μὰ τὰ μάτια τοῦ Τζίπου εἶχαν γευρλώσει τόσο πού εἶχαν γίνει τὰ δ.πλά ἀπὸ τὸ συνηθισμένο τους μέγεθος. Ἰκυτοῦσε τὸν Τζόε μὲ ἐντελῶς χαζὸ ὄφρος. Ἄνοιγε τὸ στόμα του νά μιλήσῃ καὶ δὲ νῆθβαινε ἦχος ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ χεῖλιά του.

—Τὶ σ' ἔπιασε; ρώτησε ὁ πρῶκτωρ τῆς "Ἐφ Μπι" Αἰ μὲ μαλακώτερον τρόπο. Γλωσσοδέτης;

—Μάσα Τάν, ἔγινες Μάσα ἀέρας! ξεφούρnisse τελικά ὁ Τζίπου μὲ μεγάλη προσπάθεια. Μάσα Τάν, ἀλήθεια, φάντασμα, Μάσα Τζόε!

Ὁ Μάρτιν γύρισε τὸ κεφάλι του ξεφνιασιμένος. Ὁ Τζίπου εἶχε ἀπόλυτο δίκιο. Ὁ Τάν δὲν βρισκόταν κοντὰ τους! Δὲν βρισκόταν πωθεντὰ ὀλόγυρα!

ΓΙΑ ΑΡΚΕΤΗ ὥρα ὁ πρῶκτωρ τῆς "Ἐφ Μπι" Αἰ καὶ ὁ μικρὸς ἀραπάκος ἔμειναν ἀφωνοὶ κυττάζοντας ὀλόγυρά τους. Τοῦ κάκου ὅμως προσπαθοῦσαν νά διακρίνουν τὸν Τάν ὁ ὁποῖος εἶχε γίνει ἀφαντος μὲ τὸν συνηθισμένο, ἀνεξήγητο τρόπο του.

Και ξαφνικά ο βόμβος των αεροπλάνων άρχισε να μεγαλώνει πάνω από τα κεφάλια τους. 'Ο Τζόε κι' ο Τζίπου έστρεψαν μηχανικά τα μάτια προς τόν ούρανό. Τά τρία άεριοθούμενα γύριζαν πίσω και χαμήλωναν προς τόν μέρος τους!

—Πήγε εκεί πάνω! μουρμούρισε ο Τζόε Μάρτιν σαν μεθυσιμένος. Αυτό τό τραμερό παιδί πήδησε από δω κάτω έκει στόν ούρανό και μπήκε μέσα στό άεροπλάνο! Δέν έξηγειται διαφορετικά!

Τά άεροπλάνα ζύγωναν όλοταχώς. Έσκιζαν την άπόσταση πού τά χώριζε από τόν Τζόε και τόν Τζίπου μέ διαβολαμένη ταχύτητα. Κοι την ώρα πού κόντευαν να φτάσουν άκριθώς από πάνω τους και είχαν βελαιμιστεί και οι δυό τους να τά κυττάζουν, ο Τζόε Μάρτιν άκουσε ξαφνικά δίπλα στ' αυτί του τη φωνή του Τάν, σέ πολύ ύψηλό τόνο για να μπορη να άκουσθι πάνω από τόν τραμερό βόμβο των άεριοθουμένων:

—Κύριε Μάρτιν! Έλθε γρήγορα! Τά άεροπλάνα θά μας άκολουθήσουν και μόλις διακρίνουν καμιά κίνησι έναντίον μας θά επέμβουν άμέσως. Πρέπει να τρέξουμε όσο πιό γρήγορα μπορούμε!

‘Ο Τζόε δέν δίστασε. Άρπαξε τόν άρπαγάκο Τζίπου πού τά είχε έντελώς χαμένα από τό μπράτσο και άρχισε να τρέχει προς τήν κατηφορία. ‘Ο Τάν άκολούθησε από πίσω.

‘Δέν είχαν κάνει παρά με-

ρικές έκατοντάδες μέτρα όταν ο πρώτος όλμος έσκασε δίπλα τους και τίναξε τά βράχια κομματάκια, επικίνδυνα κοντά τους. Δέν ήρθε όμως δεύτερος. Τραμερές εκρήξεις και κρότος μεδραλιοβόλων δόνησαν τόν αέρα. Τά άεριοθούμενα του Άμερικανικού στρατού περιποιόνταν όπως τους άξιζε τούς προδότες ή κατασκόπους πού βρίσκονταν πάνω στο βουνό...

ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ Ι ΑΠΟΓΕΙΟΥΤΑΙ!

Ο ΤΖΟΕ ΜΑΡΤΙΝ δέν είχε άδικο να φοβάται ότι ή ρουκέτα κινδύνευε. Πραγματικά την ίδια ώρα πού ένα μέρος της φοβερής σπείρας

των κατασκόπων φρόντιζε να δολοφονήση τόν Ικονότατο πράκτορα της "Εφ Μπί" Αϊ κιό τόν καταπληκτικό νεαρό σύντροφό του Τάν, άλλοι έκαναν την επίθεσί τους στο πεδίο των δοκιμών, όπου τό «Σύμπαν Ι» βρισκόταν στημένο με τη μύτη προς τόν ούρανό.

Όταν ο Τζόε μαζί με τόν Τάν και τόν Τζίπου έφτασαν μπροστά στην κεντρική πύλη του πεδίου μ' ένα ταξί, ή εικόνα πού αντίκρυσαν ήταν άνατριχιαστική: Οι φρουροί ήταν όλοι νεκροί με γαζωμένα κυριολεκτικά τά κορμιά τους

από σφαίρες πολυβόλων. Κα-
νείς δὲν ὑπῆρχε πιά σ' ἐκεῖνο
τὸ μέρος νὰ φουρηῇ τὴν εἰσο-
δο τοῦ πεδίου.

Ὁ Τζόε δὲν δίστασε οὔτε
στιγμὴ γιὰ τὸ τί ἔπρεπε νὰ
κάνῃ. Σάν ἀστραπὴ ἔχωσε τὸ
χέρι στὴν τσέπη καὶ τράβηξε
τὸ περιστροφὸ του. Ὑστερα
γύρισε στὸν σωφὲρ τοῦ ταξί
καὶ εἰσέφερε ἀποφασιστικά:

—Ξεκίνα ὀλοτοχῶς γιὰ
μέσα!

Ὁ ὀδηγὸς γούρλωσε ἔντρο-
μος τὰ μάτια του.

—Γιὰ... γιὰ μέσα; φέλλισε.
Δὲν βλέπετ' ἐδῶ τί ἔχει γίνεи:

Ὁ Τζόε Μάρτιν οὔτε αὐτὴ
τὴ φορά δὲν ἔχασε καιρὸ. Ἀ-
πλώσε τὸ χέρι του καὶ ἄνοιξε
τὴν πόρτα τοῦ σωφὲρ.

—Κιτέθα κάτω! διέταξε
ξειρά.

Ἦταν τέτοιος ὁ τόνος τῆς
φωνῆς του πού ὁ ἄνθρωπος
δὲν τόλμησε νὰ φέρῃ τὴν πα-
ραμικρὴ ἀντίρρηση οὔτε νὰ
ἐκφράσῃ τοὺς δικαίους ἐν-
θους του γιὰ τὴν τύχη τοῦ ἀ-
μαξιού του. Μὲ τὴν ψυχὴ στά-
δόντια πετάχτηκε ἔξω. Ὁ
Τζόε ἔκλεισε πίσω του τὴν
πόρτα καὶ ἔβαλε μπρὸς μὲ
ἀστραπιαία ταχύτητα. Γὸ αὐ-
τοκίνητο ὄρμησε μέσα στὸ
πεδίο δοκιμῶν σάν ἀφηνια-
σμένο ἄλογο. Ἡ μηχανὴ του
μούγκρισε φοβερὰ καθῶς τὸ
πέδι τοῦ Τζόε ποσοῦσε ὄλο
τὸ γκάτζι μέχρι τὸ τέρμα.

Ὁ Τάν στὸ πίσω κάθισμα
κρατιώταν μὲ ὀλη τὴ δύναμ'
του γιὰ νὰ μὴ σπάσῃ τὸ κε-
φάλι του στὰ ἀπότομα γυρί-
σματα. Ὅσο γιὰ τὸν Τζίππου
πού ὅπως πάντα εἶχε προλά-

Ὁ Τάν ἄρχισε νὰ χειρίζεται μὲ κα-
ταπληκτικὴ ἄσεια τὰ διάφορα κουμ-
πιά τοῦ κοντράν...

βει νὰ τουπώσῃ, καὶ πάλι στὴν
υποσυνιθὴ θέσι δ' ἴπλα στὸν
Τζόε, γιὰ πρώτη φοράστὴ ζωὴ
του εἶχε μετανοιώσει πικρὰ
γι' αὐτό. Ἐβλεπε τὴ γῆ καὶ
τὰ διάφορα κτίρια πού περ-
νοῦσαν νὰ ὀμοιοῦν σάν μανια-
σμένοι καταπάνω του καὶ τοῦ
ἐσοῦσαν νὰ πεθάνῃ ἀπὸ τὸν
φόβο του. Εἶχε ξεχάσει καὶ
τὸ γεῦμα ἀκόμα ὁ φτωχὸς ἀ-
ραπάκος καὶ ἡ μόνη του σκέ-

μης ήταν τότε επί τέλους θύο σταματούσε αυτή ή ξέφρενη πορεία προς τόν θάνατο και άν θα σταματούσε ποτέ.

Τά μάτια του Τζόε είχαν γίνει σαν δυό κομματάκια άνοιμμένα κάθουνα που άπειλούν να κάψουν όποιον τολμήση να τά πλησιάση. Άπό μακριά φάνηκε ή κορυφή της ρουκέτας «Σύμπαν Ι».

‘Ο ήρωϊκός πράκτωρ της “Εφ Μπι” Αϊ θλαστήμησε άπό μέσα του πού τó άμαξι δεν μπορούσε να τρέξη άκόμα περισσότερο. Να πετάξη στην άνάγκη για να φτάση μέσο σε μιά μόνο στιγμή στο μέρος όπου ύπήρχε ο μεγάλος κίνδυνος.

Πέρασαν άκόμα μερικά λεπτά άγωνίας που φάνηκαν σωστοί αιώνες. ‘Ο Τζόε γιά να κόψη δρόμο προς τó μέρος της ρουκέτας έπρεσε με φόρα πάνω σ’ ένα συμμοπτόπλεγμα και τó παρέσυρε με τó βάρος του άμαξιού. Σε δυό δευτερόλεπτα έφτασε ως εκεί που δεν μπορούσε να προχωρήση περισσότερο. Φρενάρισε και τó ταξι στρίγγλισε πάλι σαν παλασό.

Τó μέρος εκείνο ήταν ένας κυκλικός χώρος άπό μπετον καμιά πεντακοσαριά μέτρων διαμέτρου. Στη μέση αυτού του κύκλου ήταν στημένο τó «Σύμπαν Ι». ‘Η περίπτωση μύτη του κυττούσε δλόκλιη κατά τόν ούρανό σαν να τόν άπειλούσε πως θα τόν νικήση και θα πήγαινε πάρα πέρα άπό τά γαλάξια σύνορα του.

Τó ταξι δεν μπορούσε να

προχωρήση πίο πολύ προς τά εμπρός γιατί δλόκλιηρος έκείνος ο χώρος ήταν περιφραγμένος με χοντρά σιδερένια κάγκελα.

«ΤΑΝ» ΤΕΥΧΟΣ 6 ΤΟ ΤΡΟΜΕΡΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

‘Ο Τζόε άνοιξε την πόρτα του μόλις φρενάρισε και πετάχτηκε έξω. ‘Ο Τάν και ο Τζίπου πού παρ’ όλον τόν φόβο του δεν ήθελε να χάση τó θέαμα τόν άκολούθησαν.

Και τó θέαμα πού ήθελε να παρακολουθήση ο καυμένος ο Τζίπου άξιζε πραγματικά τόν κόπο. Τó μεγαλόπρεπο διαστημόπλοιο δεν στεκόταν άκίνητο και κρού πάνω στο θόθρο του σαν τις άλλες φορές. Τύρα ξερονούσε φωτιές άπό τά σπλάχνα του. Οι πύραυλοι του πίσω στην ούρά ήταν άναμμένοι και ή όρμη τους έκανε δλόκλιηρη τή ρουκέτα να τρέμη σαν τó άνυπάμεινο άλογο που δεν πού άνοίγουν τó δρόμο για να άρχιση τήν κούρσα του.

— Να πάρη ή όργη ! έσκουξε ο Τζόε σαν τρελλός. Φεύγει;

Ναι, έφευγε. ‘Ο πράκτωρ της “Εφ Μπι” Αϊ είχε άπόλυτο δικιο...

Στην άρχη ξεκίνησε σιγά — σιγά σαν να δισταζε να άφήση τή Γη και να ταξιδέψη για

έναν άλλον κόσμο όπου δεν ήξερε τί θα βρή και τί κίνδυνοι άγνωστοι και τρομεροί θα την άπειλήσουν. Ξεκίνησε κατακόρυφα προς τόν ουράνο. Ένω σύμφεο μπήκε μπροστά στον ήλιο κι' ό ουράνος από καταγάλανος έγινε γκρίζος, σαν να είχε φοβηθεί ξαφνικά τό πελώριο φτερωτό τέρας που έρχόταν καταπάνω του να το ξεσχίση τά σιλπάχνα.

ΤΟ «ΣΥΜΠΑΝ Ι» τινάχτηκε ξαφνικά με όρμη. Σφόριξε σαν ζαίμονας φυλακισμένος που σέ μία στιγμή είχε έλευθερωθή και ξεκινούσε όλοταχώς για τό μαύρο βασιλείό του. Οί φλό-

γες πετάχτηκαν τρομερές πίσω του και κάλυψαν σχεδόν όλη την έπιφάνεια των πεντακοσίων μέτρων του τοιμέντου που όπήρχε κάτω στη γή. Για μία στιγμή οί τριείς φίλοι που έστεκαν άκίνητοι σαν άγαλματα που τά είχε άπολιθώσει ή φρίκη κόντεψαν να λυώσουν από την τρομερή ζέση που φύσηξε στα μούτρα τους. Ό Τζίτσιου για μία ακόμη φορά ξεφώνισε τρομαγμένος και άρχισε να τρέχη προς τά πίσω.

Στό μεταξύ αυτό τό «Σύμπαν Ι» μίκρανε με καταπληκτική ταχύτητα πάνω στον ουράνο.

Ένα χέρι άρπαξε με άγωνία τό χέρι του Τζόε Μάρτιν.

Ό γεναίος πράκτωρ γύρισε άλοφιασμένος και αντίκρυσε τό μούτρο του άρχηγού του που ήταν πελιδινό από την ταροχή. Μαύροι κύκλοι είχαν σχηματισθεί γύρω από τά μάτια του.

—Τζόε! μουρμούρισε. Την πήραν κι' έφυγαν! Δεν είναι δικοί μας αυτοί που πετούν εκεί πάνω! Είναι... είναι ξένοι! Μάς έκλεψαν τό «Σύμπαν Ι». Γύρισες άργά, Τζόε! Είναι άργά πιά για διτιδήποτε! Άπέτυχα στην άποστολή μου να διαφυλάξω τόν πύραυλο. Πρέπει να τινάξω τά μυσικά μου στον άέρα!

Ό Τζόε γούριλωσε να μείνεια. Όχι για εκείνα που είχε άκούσει από τό στόμα του άρχηγού του. Εκείνα τά ήξερε. Ήξερε πώς αυτοί που βρίσκονταν στη ρουκέτα δεν ήταν δικοί του αλλά κατάσκοποι. Μιά άπελπισμένη ιδέα όμως φτερούγισε μονομιώς στο μυαλό του και αυτή ήταν που έκανε τά μάτια του να πεταχτούν σχεδόν έξω από τίς κόγχες τους.

—Όπως δεν είναι ακόμη έντελώς άργά, άρχηγέ! φώναξε με όλη του τη δύναμη.

Ό άρχηγός του τόν κύταξε σαστισμένος. Ό Τζόε όμως δεν έδωσε σημασία στην έκπληξί του. Γύρισε στον Τάν που στεκόταν δίπλα του και του έδωσε τό πιστόλι που κοστούσε.

—Φίλε μου, του είπε με θέρημη, ή "Εφ Μπί" Αϊ, σου άναβέτε! μία ειδική άποστολή, τη μοναδική στην ιστορία του κόσμου! Μιά άποστολή που

μόνο εσύ μπορείς να τη φέρεις εις πέρας! Πήγαινε εκεί πάνω! Πήγαινε όσο πιο γρήγορα μπορείς και προσπάθησε να ξαναφέρεις πίσω στη γη τη ρουκέτα! Στην ανάγκη με ταχειρίσου αυτό το όπλο που σου δίνω. Μη διστάσης να το χρησιμοποιήσης. Οί άνθρωποι που βρίσκονται εκεί μέσα είναι δολοφόνοι, απ' αυτούς που είπες εσύ πως ή ζωή τους δεν αξίζει πολλά. Στην ανάγκη ανατίναξε και τη ρουκέτα ακόμα! Έσύ μπορείς να γυρίσης πίσω άκέραιος. Μά να μη φύγη το «Σύμπαν Ι» από τα σύνορα τού κόσμου μας με μία ομάδα δολοφόνων μέσα!

Ο άρχηγός της "Εφ Μπί" Αϊ κυττούσε τον Τζόε μ' ένα παράξενο ύφος. Τά δσα έλεγε και έκανε ο Τζόε Μάρτιν τον τελευταίον καιρό, είχαν υπερβή τίς όρια του άπειθάνου και είχαν μπει στο στρατόπεδο της τρέλλας. Ναι, χωρίς άμφιβολία ο θαρραλέος πράκτωρ του που τόσες υπηρεσίες είχε προσφέρει στην πατρίδα του σ' όλη του τη ζωή είχε τώρα τρελλαθεί! Άλλοιώς δεν θα ζηπούσε ποτέ από ένα παιδί να ανεβή στον ούρανό και να γυρίση πίσω μία ολοκληρη διαπλανητική ρουκέτα, λές και ήταν κομμιά πεταλούδα!

Έσφινικά όμως αναγκάστηκε να τά ξεχάση όλ' αυτά και να γουλιώσει τα μάτια του. Τό παιδί είχε πάρει τό πιστόλι από τον Τζόε και... είχε χαθεί! Δέν ήταν πιά εκεί δά, μαζί τους!

—Τζόε! φώναξε ο άρχηγός

του Μάρτιν.

—Τί είναι, άρχηγέ;

—Τζόε... αυτός ο μικρός... χάθηκε! Τόσκασει! Μά που πήγε;

Ο Τζόε Μάρτιν χαμογέλασε.

—'Εκει πάνω! είπε και έδειξε στον ούρανό, στο μέρος που τό «Σύμπαν Ι» δ ακρνώταν ακόμα σαν ένα έλάχιστο σημάδακι μέσα στο στερέωμα. Πηγάζει να φέρη πίσω τη ρουκέτα, άρχηγέ!

—Είσαι τρελλός! φώναξε ο άλλος έξω φρενών και άρπάζοντας τον Τζόε από τό χέρι τον τράνταξε δυνατά.. Είσαι τρελλός, μά άκοις; Δέν ξέρεις τί λές!

—'Ισως! άποκρίθηκε ο Μάρτιν και τά μάτια του δεν έπαυαν να κυττάζουν προς τ' άπάνω εκεί που διακρινόταν ή ύποψία της πρώτης διαπλανητικής ρουκέτας των ανθρώπων της γης.

—'Ισως να είμαι τρελλός, άρχηγέ, αλλά σέ συμβουλεύω να μη τινάξης τά μυαλά σου στον άέρα, πριν παρμένης πρώτα λίγη ώρα! Γιατί, άν, κατά τύχην δεν είμαι τρελλός, τότε τό «Σύμπαν Ι» θα γυρίση οποιοδήποτε πίσω, ή θα τιναχτή στον άέρα!

Ο ΤΑΝ, ο γιός του μυστηρίου, τό υπερκόσμιο άγόρι, συγκέντρωσε τη σκέψη του και κάρφωσε τά μάτια του σ' ένα άόριστο σημείο μπροστά του. Μία τριμερή έπιθυμία ζωγραφήστηκε στις κόρες των έκφρα

στικῶν ματιῶν του. Κι' ἀμέσως τὸ κορμί του ἔγινε ἀέρας! Καὶ μαζί μ' αὐτὸ ὅτι ἄλλο φοροῦσε ἀπάνω του καὶ τὸ πιστόλι ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ Τζέις καὶ τὸ κρατοῦσε στὸ δεξί του χέρι!

Στὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα ποὺ χρειάζεται καὶ ἡ σ κ έ ψ ι ς γιὰ νὰ φτάσῃ κάπου, ἔφτασε κι' αὐτὸς καὶ πῆρε σάρκα καὶ ὅσα μέσα στὸ διαστημόπλοιο «Συμπάν Ι»!

Μὲ τὴν πρώτῃ ματιά κατάλαβε πῶς τὸ πιστόλι ποὺ κρατοῦσε τοῦ ἦταν ὀλωσθιῶλου ἀχρηστο. Οἱ δέκα ἄνθρωποι ποὺ βρίσκονταν μέσα στὴ ρουκέτα ἦταν ὅλοι ἀναίσθητοι κι' αὐτὰ δὲν ἦταν καθόλου περίεργο. Ἡ τριμερὴ ταχύτης τῆς ἐκκινήσεως ἦταν αὐτὴ ποὺ τοὺς εἶχε κάνει νὰ λιποθυμήσουν καὶ ἡ λιποθυμία αὐτὴ θὰ περνοῦσε σὲ μιὰ ἢ δυὸ ὥρες, ὅταν πιά τὸ διαστημόπλοιο θὰ βρισκόταν πολὺ ἔξω ἀπὸ τὰ ὄρια τῆς γῆς μέσα στὸ Ἄπειρο Διάστημα. Ἔτσι δὲν μπορούσαν νὰ βλάψουν καθόλου τὸ φανταστικὸ ἐκεῖνο ἀγόρι ποὺ βρέθηκε ἐκεῖ μέσα, βοηθούμενο ἀγνωστο ἀπὸ ποιὲς ὑπερκόσμιες καὶ μυστηριακὲς δυνάμεις.

Ὁ Τάν τότε ἔκανε κάτι ποὺ ἂν ἦταν μπροστὰ ὁ Τζέις γιὰ νὰ τὸ δῆ, ἀσφαλῶς θὰ τὸν ἐξέπληγτε περισσότερο ἀπ' ὅτι ὄλα τὰ θαυμαστά ποὺ εἶχε δεῖ μέχρι τώρα.

Ὁ Τάν προχώρησε μὲ σταθερὸ βῆμα πρὸς τὸν θάλαμο διακυβερνήσεως. Πάνω σ' ἕνα κυκλικὸ φωτεῖγν δεμένως μὲ χοντρὰ λαιριὰ βρισκόταν ἕ-

νας ἄνθρωπος ἀναίσθητος κι' αὐτὸς ὅπως καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι. Ἦταν ὁ ὀδηγὸς τοῦ σκάφους. Ἐκεῖνος θὰ κανόνιζε τὴν πορεία του μὸλις θὰ συνερχόταν.

Μὰ ὁ Τάν δὲν φάνηκε νὰ σαοτίζη καθόλου. Μὲ μάτια ποὺ εἶχαν μιὰ ἐκπληκτικὴ ἠρεμία, κυττοῦσε τὰ διάφορα κουμπιά στὸ καντράν, σὰν νὰ ἤθελε νὰ καταλάβῃ τὴν ἀκρίβῃ λειτουργία τους γιὰ νὰ μὴν κάνει κανένα λάθος. Καὶ στὸ τέλος σήκωσε τὸ χέρι του καὶ ἄρχισε νὰ κατεβάζῃ ὀρισμένους μικροὺς δ'ακόμπτες καὶ νὰ ἀνεβάζῃ ἄλλους.

Οἱ ὀπίσθιοι πύραυλοι τῆς ρουκέτας ἔπαισαν νὰ λειτουργοῦν μετὰ ἀπὸ τοὺς χειρισμούς του. Σὲ λίγο ἔβγαλαν εἰς ἐμπρόσθιοι. Τὸ πλοῖο τοῦ διαστήματος ποὺ εἶχε φτάσει πιά στὰ τελευταῖα ὄρια τῆς ἰονόσφαιρας τῆς Γῆς, φρενάρισε ἀπότομα καὶ ἡ ταχύτης του ἐλαττώθηκε στὸ ἐλάχιστον. Ὁ δείκτης ἔδειξε τὸ 0.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

ΤΟ «ΣΥΜΠΑΝ Ι» μὲ κραίνει ὀλοένα ὥσπου χάθηκε ἀπὸ τὰ μάτια τους. Πέρασε ἀόρατὴ ὥρα χωρὶς κανεὶς ἀπὸ τοὺς δυὸ ἄντρες νὰ ξεκολλήσῃ τὰ μάτια του ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅπου

ή πρώτη διαπλανητική ρουκέτα είχε χαθεί. Κανείς δεν θα μπορούσε να πη πάση ώρα ακριβώς. Και ξαφνικά, ο Τζόε Μάρτιν που είχε βγάλει και τα κυάλια του και φαινόταν πώς μόνος αυτός ήλπιζε στ' αλήθεια και περίμενε ακόμα κάτι, άφησε μία κραυγή θριάμβου:

—Γυρίζει! Άρχηγέ το «Σύμπαν Ι» επιστρέφει! Το φέρνει ο Τάν!

Και τούτη τη φορά ο άρχηγός του Τζόε δεν είχε καμμία αμφιβολία πώς ο ύφιστάμενός του είχε χάσει οριστικά το μυαλό του, όσο κι' αν είχε παρευρεθεί μάρτυς της εξαφανίσεως του Τάν. Μά' δουν πήρε από τα χέρια του Τζόε τα κυάλια και κύταξε κι' εκείνος προς το μέρος που κτεπόσε αυτός τότε ένοιωσε πώς ο μόνος που κινδύνευε να τρελλαθῆ στ' αλήθεια ήταν αυτός ο ίδιος. Γιατί δεν υπήρχε καμμία αμφιβολία πώς το «Σύμπαν Ι» ξαναγυρνούσε πίσω στη γῆ. Συνεχώς μεγάλωνε και τόσο γρήγορα που σε μερικά λεπτά δεν χρειαζόταν πια κυάλια για να το βλέπη ο άρχηγός της "Εφ Μπί "Αϊ. Όταν έφτασε σ' ένα άρισμένο ύψος πολύ χαμηλά πιά, ανυψώθηκε με τη μύτη και οί όπισθιοί πύραυλοί της άνοιξαν αλλά με μικρή ένταση. "Ετσι ή ρουκέτα δεν ανυψώθηκε αλλά εξακολούθησε να χαμηλώνη προς τη γῆ. Χαμηλώνε όμως πολύ σιγά μέχρι που τελικά άκούμπησε με τα πίσω στηρίγματα των πτερυγίων της ούρας, άκρι-

βώς στην ίδια θέσι απ' όπου είχε άπογειωθεῖ. Οί πύραυλοι έσβυσαν έντελώς και ένῶ ο Τζόε με τόν άρχηγό του και οί άντρες της επικεφαλῆς που είχαν τρέξει πολύ άργά για ένίσχυσι ζύγωναν κοντά της με τήν ψυχῆ στο στόμα, οί πόρτες της άνοιξαν μονομιᾶς και ή μεγάλη μεταλλική σκάλα κατέθηκε σιγά - σιγά αυτόματα.

Πρώτοι ο άρχηγός της "Εφ Μπί "Αϊ με τόν Τζόε και πίσω ὅλοι οί άλλοι με τα ὅπλα προτεταμένα ώρμησαν μέσα στο έσωτερικό της.

Οί κατάσκοποι μαζί με τούς έπιστήμους που είχαν μαζί τους για να οδηγῆσουν το «Σύμπαν Ι» ήταν ακόμα ὅλοι άναίσθητοι. Τους πέρασαν μέσα σε δευτερόλεπτα τα σίδερα στα χέρια.

Ο Τζόε Μάρτιν όμως έφαχε για κάτι άλλο και όσο δεν τῶβλεπε τόσο ή άνηρχισία φώλιαζε στην καρδιά του.

Στο τέλος άρχισε να φωνάζη:

—Τάν! Τάν!

Μά φώναζε ἄδικα. Κανείς δεν τόν άκουε. Ο Τάν ο γιός του μυστηρίου, δεν βρισκόταν πιά εκεί μέσα. Είχε βγει μυστικά από τη ρουκέτα «Σύμπαν Ι» με τόν ίδιο μυστηριώδη τρόπο που είχε μπει...

Ο ΤΖΟΙΕ κατακύλησε την έσωτερική σκάλα της ρουκέτας. "Έψαξε το κάκου σ' όλο το πεδίο γύρω - γύρω, μήπως ανακαλύψει ίχνη του Τάν. Ηξερε πως δεν θα εύρισκε κανένα ίχνος του πουθενά κι' όμως έψαχνε με το πείσμα που δίνει η απελπισία. Και ξαφνικά θημηθήθηκε και τόν Τζίπου. Ούτε κι' ο άραπάκος δεν βρισκόταν πουθενά.

"Έπρεξε προς τα εκεί που τόν είχε δει να φεύγει τρομοκρατημένος καθώς η ρουκέτα ανέβαινε προς τόν ουρανό ξερονώντας φωτιές πίσω της. Μπήκε στο κτίριο τών μελετών χωρίς ούτε κι' εκεί να ανακαλύψει ίχνη του και τέλος έφτασε στα διαμερίσματα τών καθηγητών.

Κάπου από μέσα από την κουζίνα άκουσε φασαρία. "Όρμησε προς τα εκεί. Κάποιος τραγουδούσε φάλτσα εκεί μέσα και ο Τζόε άνεγνώρισε τη φωνή του Τζίπου, μ' όλο που στην πραγματικότητα ήταν άγνωριστη. Μόλις πέρασε την πόρτα και μπήκε στην κουζίνα, βρέθηκε μπροστά σ' ένα έξωφρενικό θέαμα:

Κινείσ αλλος από τόν διαβουλευμένον, μικρόν μαύρο δέν βρισκόταν εκεί. "Ο μάγερας καθώς και οι βιοηθεί του είχαν τρέξει έξω ακούγοντας τη φασαρία κι' έτσι ο Τζίπου τού είχε χωθεί μέσα τρέχοντας γ' α να σωθή, είχε φτάσει σέ μά έσημη κουζίνα γεμάτη με τά εκλεκτά φαγητά που προορίζονταν γιά τó μεσημεριανό γεύμα τών επιστημόνων. Και

έπειδή και η ώρα ήταν τέτοια όλα τά φαγητά ήταν έτοιμα και καλομαγειρευμένα.

Μόλις είδε τόν Τζόε τά μάτια του έλαμψαν από ευτυχία.

—"Ω! Μάσα Τζόε! φώναξε και πέταξε πέρα τή μικρόκάλυ τής μπύρας που έγινε χίλια κομμάτια. "Ανέθηκες ρουκέτα έφτυσες παράδεισος! Πολύ ώραία παράδεισος! Καλά έκανες ήρθες! Φτωχό Τζίπου κεράσει Μάσα Τζόε ό,τι τραβάει ψυχούλα του!

Ο ΤΖΟΙΕ μαζί με τόν Τζίπου έφθασαν τó ίδιο βράδυ στό καταφύγιο τού πρώτου στην 9η Λεωφόρο. "Ο Τζίπου είχε ξεμεθύσει: πιά και ήταν πολύ χαρούμενος που ξαναγυρνούσαν στην παλιά τους γειτονιά.

"Ανέθηκαν τά σκαλοπάτια μαζί και ο Τζόε άνοιξε με τó κλειδί του και μπήκαν μέσα. Τό θέαμα που αντίκρισαν ήταν πολύ «οϊκογενειακό»!

"Η Ντάινα περιέμενε τόν άρθρωνιστικό της πλέκοντα σέ μία πολυθρόνα. "Η Ρένα στην αλληάκρη τού δωματίου καθόταν μπροστά στό πιάνο κι' έπαιζε ένα πολύ δημοφω, ρωμαντικό κομμάτι. Δίπλα στα πόδια της, σταυροπόδι πάνω στο χαλί σαν ένα χαϊδεμένο σκυλάκι καθόταν και άκουγε μαγευμένος τή μουσική τής μικρής Έλληνίδας ο Τάν!

"Η ματιά τού Τζόε Μάρτιν έπεσε πώτα - πρώτα πάνω σ' αυτόν και τά μάτια του σπίθισαν από ευτυχία.

—Τάν! ξεφώνισε έκπληκτος.

Πώς διάβολο πάλι βρέθηκες εδώ; Γιατί έφυγες χωρίς να μου πής τίποτε και με άνησυχισες;

Το αγόρι χαμογέλασε στον σύντροφό του και το κορίτσι δίπλα του έπαψε να παίζει πιάνο.

—Δέν μπορούσα να με νω, είπε ο Τάν. Θα ριχνόνταν όλαί επάνω μου και θα με ζάλιζαν με τις ευχαριστίες τους και με τις ερωτήσεις τους: «Πώς τὰ κατάφερα και μπήκα μέσα στη ρουκέτα, πώς μπήρεσα κι' έφτασα μέσα στο αεροπλάνο και μίλησα στον πιλότο» κι' όλα αυτά!

—Μιά, Τάν, μουμούρισε ο Τζόε με κάποια στενοχώρια, πρέπει να μου δώσεις ώριμες εξηγήσεις για όλα αυτά που λες γιατί κοντεύει να μου σηρίψη! Σου είναι δύσκολο;

Ο Τόν χαμογέλασε.

—Καθόλου! είπε, Θα σάς τὰ πω όλα, κύριε Μάρτιν! Σ' έσας που είμαι βέβαιος πως είστε φίλος μου, θα διηγηθώ όλα μου την ιστορία και έχ

σας έκμυστηρευθώ όλα μου τὰ μυστικά!

—Ευχαριστώ, είπε ο Τζόε Μάρτιν αμήχανα... Και... πότε θα είσαι έτοιμος ν' αρχίσης τη διήγησι; Όσο πιο γρήγορα μου τὰ πής, τόσο πιο πολλές πιθανότητες θάχω να γλυτώσω την πρέλλα!

—'Η μνηστή σας έχει μαγειρέψει για σάς, κύριε Μάρτιν, αποκρίθηκε ο Τάν. Της είπα: ότι θα έρχόσαστε εδώ το βράδυ. Τι θα λέγατε αν τρώγαμε και τὰ λέγαμε ταυτοχρόνως;

Ο Τζίπου πετάχτηκε στη μέση κι' έκανε τρεις τουμπες πάνω στο χαλί από τη χαρά του. Τὰ ματάκια του στριφογύρισαν μέσα στις κόγχες τους.

—Ω! Μάσα Τάν! Ξεφώνισε τοελλός από ευτυχία. Μάσα Τάν καλύτερος φίλος Τζίπου! Τζίπου άφωσιωμένος ως θάνατος, Μάσα Τάν!

Τ Ε Λ Ο Σ

Έλληνικό κείμενο ΓΙΩΡΓΟΥ ΓΑΛΗΝΟΥ

(Απαγορεύεται η αναδημοσίευση)

“ΤΑΝ,, ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΒΙΒΛΙΑ ΦΑΝ- ΤΑΣΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ Ο ΥΠΕΡΚΟΣΜΙΟΣ

Πρωτ. Γραφεία: Παπαναστασίου 11.—'Αρ.θ. Τεύχους 2
Διευθύνσεις συμπ. τῶ Νόμφ: Δ)νητής: Ν. ΣΑΡΡΗΣ, Άλεξ. Ποπα-
ναστασίου 11. Άρχισυντάκτης: Γ. ΜΑΡΜΑΡΙΔΗΣ, Α. Φίλιου 3.
Επιτεστάμενος Τυπογραφείου: Σπύρος Τελώνης, Ροστοδίου 12

ΤΙ ΘΕΣ ΚΑΠΗΛΙ ΝΤΟΝ; ΣΤΡΙΓΓΛΙΣΕ. ΔΕΝ ΘΑ-
 ΟΧΙ ΝΤΟΝ! ΕΜΕΙΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ
 ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΜΑΖΙ Ε'ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΕΡΗ-
 ΜΙΕΣ... ΝΤΟΝ. ΤΡΕΠΛΑΘΗΚΕΣ;
 ΜΑ Ο ΑΝΘΩΣ ΕΦΕΡΝΕ ΑΜΕΙΛΙΝΙΣΤΑ
 ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΤΗ ΖΩΝΗ ΤΟΥ... .

ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΟΜΠ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΗ Ο
 ΝΤΟΝ ΑΝΕΒΗΚΕ ΨΗΛΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΦΗ
 ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥ.

- ΤΩΡΑ ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΗ ΤΟΝ ΜΠΕΛΑ
 ΠΟΥ Μ' ΕΒΑΛΕΣ ΒΡΥΧΗΘΗΚΕ.
 - ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΜΠ ΓΕΜΙΣΑΝ

ΤΡΟΜΟ. Ο ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΑΡΑΞΕ ΤΟ ΒΟΥΚΟ.
 Ο ΜΠΟΜΠ ΣΟΡΙΑΣΤΗΚΕ ΜΠΡΟΥΜΥ-
 ΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΡΥΠΗΜΕΝΗ, ΑΠ' ΤΗ
 ΣΦΑΙΡΑ ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΤΟΥ. ΤΟΤΕ ΜΙΑ ΜΟΧΘΗ-
 ΡΗ ΛΑΜΠΙΣ ΦΕΤΙΞΕ ΤΟ ΑΝΑΙΣΙΟ ΠΡΟΣΩ-
 ΠΟ ΤΟΥ ΦΟΝΙΑ.

"ΟΛΟ ΤΟ ΧΡΥΣΑΦΙ ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ ΔΙΚΟ ΜΟΥ,
 ΕΙΜΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΣ, ΜΟΝΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΞ-
 ΦΑΡΙΣ ΤΟ ΧΡΥΣΑΦΙ ΜΑΛΥΤΕΡΑ... ."

- ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΜΑ ΕΙΣΑΙ
 ΕΝΑΣ ΗΛΙΘΙΟΣ! ΓΕΜΙΣΕΣ ΤΟΝ
 ΤΟΠΟ ΜΕ ΤΙΣ ΦΟΝΕΣ ΣΟΥ. ΕΙ-
 ΣΑΙ ΜΠΕΛΑΣ ΜΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
 ΒΓΗΣ ΑΠ' ΤΗ ΜΕΣΗ... .
 ΤΡΑΒΗΣΕ ΤΗ ΣΚΑΝΔΑΛΗ..

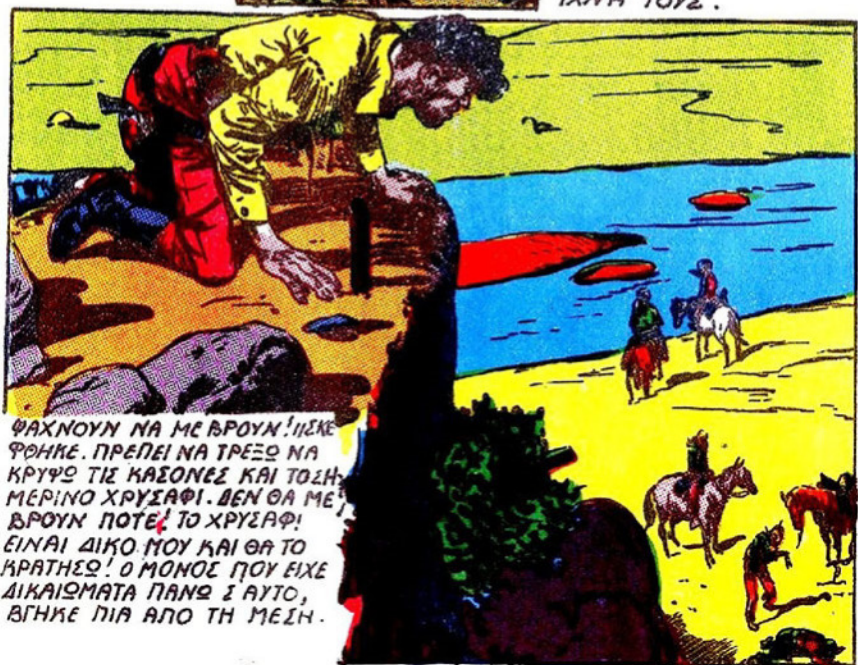

ΠΗΡΕ ΤΡΕΧΟΝΤΑΣ
ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ
ΓΥΡΙΣΜΟΥ.

ΦΤΑΝΟΝΤΑΣ ΣΚΑΡΦΑΝΟΣΕ
ΣΤΗΝ ΑΜΡΗ ΤΗΣ ΠΛΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΥΤΤΑΞΕ ΚΑΤΟ ΣΤΗΝ
ΒΟΙΛΑΔΑ .

ΚΥΤΤΑΞΕ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ
ΠΑΙΩΣΕ ΕΤΙΣ ΦΛΕΒΕΣ ΤΟΥ
ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗ-
ΔΕΣ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΝ ΚΑΤΟ
ΑΠ' ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ
ΣΙΓΓΙΑΚΟΥΣΑΝ ΣΤΗΝ ΟΧ-
ΘΗ, ΕΙΧΑΝ ΒΡΕΙ ΤΑ
ΙΧΝΗ ΤΟΥΣ .

ΦΑΧΝΟΥΝ ΝΑ ΜΕ ΒΡΟΥΝ ! ΉΣΑΝ
ΦΟΝΗΕ . ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΕΞΩ ΝΑ
ΚΡΥΦΩ ΤΙΣ ΚΑΘΟΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΣΗ
ΜΕΡΙΝΟ ΧΡΥΣΑΦΙ . ΔΕΝ ΘΑ ΜΕ
ΒΡΟΥΝ ΠΟΤΕ ! ΤΟ ΧΡΥΣΑΦΙ
ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟ ΜΟΥ ΚΑΙ ΘΑ ΤΟ
ΚΡΑΤΗΣΩ ! Ο ΜΟΝΟΣ ΠΟΥ ΕΙΧΕ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΛΗΡΩ Σ' ΑΥΤΟ,
ΒΗΚΕ ΠΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΣΗ .

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ .